

Brazda

List župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

Ps 72, 3

“³Nek bregovi narodu urode mirom,
a brežuljci pravdom.”

Riječ urednice	1
Osvrt na Nepomukove dane.....	2
Kapela sv. Benedikta	3
Deseta obljetnica beatifikacije bl. Alojzija Stepinca	4
“Cenakul”	6
Obilježavanje 70. obljetnice smrti bl. Marije Terezije od sv. Josipa.....	7
Molitveni susreti u Hrv. Leskovcu	9
Katolici u današnjem društvu	10
“Allegro” - novosti u zboru	12
Gostovanje KUD-a “Drimkol”	13
Gostovanje župskog zbora u župi Močile	14
KUD “Sijač” Lučko	15
“Anđeli sv. Ivana”	16
Župska hodočašća	17
Vojno hodočašće u Lourdes	18
Putevima hrvatskih svetaca i blaženika	20
Fatimsko iskustvo	22
Hodočasnički planinarski pohod u Gorski Kotor	25
Drugi kongres o palijativnoj skrbi	28
Godišnji susret volontera župskih caritasa	29
Izvešće o radu Caritasa	30
Dječje humanitarne akcije	31
Vjeronauk za osnovnoškolce.....	32
Dječje misli	33
Svi putevi vode u Lučko	35
Paray le Monial	37
Moje prvo iskustvo planinarskog križnog puta.....	40
Holywin	42
Intervju: Marija Matešić	43
Sv. Barbara	46
Molitve	47
Priprava za ispovijed	49
Moje razmišljanje o zavjetima	51
Snaga Božje ljubavi	52
Pjesme: Dao si mi priliku i Sam	53
Sinov križ, susret s tvojim križem	54
Citati	56
Kviz	57
Vicevi	59
Statistika župe, nepoznato o poznatome i obavijesti.....	60

Brazda

Župski list Župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

E-mail: list.brazda@gmail.com

Naklada: 2500 komada

*Izdaje: Župski ured sv. Ivana Nepomuka, Stupnik- Lučko,
Sijačevo šetalište 2, 10 250 Lučko; www.nepomuk.hr*

Odgovorni urednik: Vjekoslav Pavlović, župnik

Glavna urednica: Tihana Krajačić

Lektor: Milan Desnica, prof.

*Članovi uredništva: Dragica Burić, Milan Desnica, prof., Jana Kaić, Marija Matešić,
Vjeran Matešić, Nikola Tomečak*

Slikovno oblikovanje: Petar Bunić, Milan Desnica, Tihana Krajačić, Nikola Tomečak

Grafička priprema: Tihana Krajačić

Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Ježdovečka 112, 10250 Lučko

RIJEČ UREDNICE

Poštovani čitatelji!

Pred sobom imate novi broj božićne Brazde. U ovom broju uočite neke novosti, a jedna od njih je i promjena u grafičkom dizajnu lista, kojega iz broja u broj prepoznatljivo prilagođavamo kako bi bio što zanimljiviji.

Iako je bilo mnogo događanja u župi i izvan nje pokušali smo izdvojiti ona koja smatramo da će biti interesantna za cijelu zajednicu. Vjerujemo da ćete kroz iskustva različitih susreta, gostovanja, aktualnih događanja u životu Crkve, mnogim hodočašćima naći nešto što će vas potaknuti da se aktivnije uključite u život župe.

U ovo predbožićno vrijeme usmjeravamo vašu pozornost na važnost duhovne pripreme za dolazak Spasitelja. Naći ćete mnoštvo poticajnih tekstova i molitvi u duhovnoj misli i meditativnom kutku koje će vam pomoći da budete spremni ne samo za Božićne blagdane nego i za svoj život ubuduće.

U ovom broju pronaći ćete i dječje misli te ćete kroz dječje oči vidjeti što znači osjetiti jedinstvo s Bogom i kako osjetiti Božju ljubav. Vidjeti ćete i ono što je za nas katolike važno, a to je zajedništvo s drugima. Karitativno djelovanje župljana svih uzrasta neka vas potakne na razmišljanje o dijeljenju svoga srca drugima i pružanju svoje ljubavi po uzoru na Božju ljubav.

Pozivamo sve one koji žele sudjelovati na poboljšanju našeg župskog lista da nam se pridruže. Sve ideje su dobrodošle, a vaši članci obogatit će Brazdu. Možete nam se javiti na e-mail lista: list.brazda@gmail.com i pročitati sve obavijesti na župskoj web stranici www.nepomuk.hr.

Želimo da vam barem jedan članak postane temelj i pomoć za vaš daljnji duhovni rast i napredak. Uz to želimo vam obilje Božjeg blagoslova i plodonosnu predstojeću godinu.

Urednica

OSVRT NA NEPOMUKOVE DANE

OBILJEŽAVANJE ZAŠTITNIKA NAŠE ŽUPE

VJEKOSLAV PAVLOVIĆ, ŽUPNIK

Da bi se dostojno i svečano proslavio zaštitnik župe dobro je napraviti pravu pripravu. I ove godine naša se župska zajednica pripremala devetnicom za proslavu sv. Ivana Nepomuka. Devetnica je počela 7. svibnja. Pjevano misno slavlje kroz devet dana bilo je u 19 sati, a nakon misnog slavlja bio je interesantan program u crkvi.

Program devetnice izgledao je ovako:

Dana 7. svibnja vlč. Stjepan Bradica, župnik iz Lasinje predvodio je sv. misu, a nakon mise bio je susret s prvopričesnicima. Drugog dana, misno slavlje predvodio je vlč. Franjo Ječemenica, dugogodišnji misionar u Beninu u Africi, koji se zbog bolesti vratio se u Hrvatsku. Nakon mise bio je prikazan film o misijama u Africi. Trećeg dana, don Anđelko Kačunko, iz vojnog Ordinarijata, nakon mise je održao predavanje za mlade: Sotonizam i droga. Pater Niko Bilić, isusovac s Jordanovca, 10. je svibnja predvodio svetu misu, a nakon mise održan je koncert zbora „Izvor“ iz župe Sv. Josipa, Zagreb, Trešnjevka. Vlč. Dragutin Bosnar, župnik u Oroslavlju, 11. je svibnja slavio sv. misu, nakon koje je održan koncert dječjeg zbora iz Oroslavlja. Dana 12. svibnja dr. Tomislav Ivančić, profesor na KBF-u u Zagrebu, predvodio je misno slavlje, a potom se susreo s krizmanicima naše župe. Pater Bruno Trusić prior redovnika cistercita iz Jastrebarskog je 13. svibnja

imao nadahnutu propovijed o sv. Ivanu Nepomuku, a 14. svibnja msgr. Antun Perčić, kancelar Varaždinske biskupije, govorio je o odazivu na Božji poziv, a nakon mise bogoslov iz Benina govorio je o svome narodu i o svome putu prema svećeništvu. Dan uoči samog blagdana, 15. svibnja prof. dr. Josip Baloban, profesor na KBF-u u Zagrebu s nama je slavio sv. misu. Na svetkovinu sv. Ivana Nepomuka, zaštitnika naše župe, 16. svibnja proslava se odvijala od ranih jutarnjih sati. Ranu sv. misu u 7,30 imao je vlč. Mijo Matošević, našsubsidijar. Dječjuroditeljskumisu imao je pater Tomislav Kraljević, dominikanac. Svečanu svetu misu poldanicu predvodio je i propovijedao msgr. Ivica Božinović, ravnatelj Katoličkog školskog centra u Banja Luci. Svečanost svetkovine sv. Ivana Nepomuka završila je večernjom sv. misom koju je predvodio i propovijedao monsinjor dr. Vlado Košić, pomoćni biskup zagrebački.

Svima vama dragi župljani hvala što ste znali prepoznati vrijeme devetnice kao vrijeme Božjeg pohoda, vrijeme ponude Božje milosti preko svećenika, misnika i propovjednika Božje riječi. Hvala svima koji ste bili spremni na bilo koji način pomoći za održavanje devetnice i proslavu zaštitnika naše župske zajednice, bilo materijalno, bilo duhovno, svojim molitvama i trpljenjima u bolesničkom krevetu, svojim savjetima i prijedlozima.

KAPELA SV. BENEDIKTA

NOVOSTI U OBNOVI I RESTAURIRANJU ŽUPNE KAPELE SV. BENEDIKTA

VJEKOSLAV PAVLOVIĆ, ŽUPNIK

Vjerujem da čitava naša župska zajednica zna da se na teritoriju naše župe nalazi stara ljepotica baroknog stila kapela sv. Benedikta. Njezini početci postojanja datiraju iz 1696. godine. Već se nekoliko godina u njoj vrše restauratorski radovi da bi jednog dana zasjala u svom pravom sjaju.

Slika za restauraciju

u kapelu i jedna na početku ulaza u kapeli.

Vjerujemo da će se radovi na uređenju kapele nastaviti do njene potpune obnove. Zahvaljujemo svim donatorima i župljanima koji su do sada svojim priložima pomogli pri obnovi.

Restaurirana slika

U godinu dana u kapeli su izvršeni ovi radovi: bojenje cijele kapele, izrađene su nove klupe i klecala te je završena restauracija slike na desnom zidu kapele iznad ulaza u sakristiju, a koja prikazuje smrt sv. Benedikta.

Još se ove godine nastavlja s restauracijom zidnih slika. Već je sklopljen ugovor s izvođačem restauracije slika za dvije slike koje se nalaze na lijevom zidu ulaza

Slika za restauraciju

DESETA OBLJETNICA BEATIFIKACIJE BLAŽENOG ALOJZIJA STEPINCA

“MENI JE ŽIVJETI KRIST”, BL. ALOJZIJE STEPINAC -
“BAŠTINA KOJA OBVEZUJE”

MARIJA CARIN

Tjedan je započeo hodočašćem mladih iz Zagrebačke nadbiskupije na Mariju Bistricu na kojem su sudjelovali i mladi iz naše župe. Mladi su se pješice kroz nekoliko postaja križnog puta po planinarskim putevima kroz šumu, preko livada i polja susretali s Gospodinom. Iako je bilo blata, zbog kiše prethodnog dana, pješaćenje je bilo praćeno pjesmom i osnaženo riječima Svetog pisma. Navečer je bila procesija sa svijećama koja je sve potaknula na razmišljanje. Mladi su iskustvom hoda za križem spoznali snagu Gospodinovog zagrljaja koji nas ljude grije čak i kada nas vanjski uvjeti sprječavaju da budemo sretni. Nakon procesije održan je i prigodni duhovni koncert kojim su mladi bili oduševljeni, iako ih su kišne kapi

hladile. Nakon koncerta bilo je klanjanje pred Presvetim, čime su mladi zaokružili svoju duhovnu obnovu toga dana. Kao nastavak hodočašća mladih i zavjetnog zagrebačkog hodočašća, na sam blagdan Uzvišenja svetoga križa (14. rujna), svečanu misu predvodio je zagrebački nadbiskup Josip Bozanić. Tijekom susreta je na cijelom prostoru Crkve na otvorenom, iako je cijelo vrijeme padala kiša, bilo prisutno više od tisuću vjernika.

Samo zavjetno zagrebačko hodočašće u Mariju Bistricu završeno je svetom misom 15. rujna u zagrebačkoj katedrali.

Kao nastavak „Stepinčevog tjedna“ u utorak, 16. rujna svećenici Zagrebačke nadbiskupije hodočastili su u Lepoglavu i Krašić. Sljedećeg dana su se nastavila različita događanja od kojih navodimo predstavljanje knjige homilija kardinala Josipa Bozanića, održanih u zagrebačkoj katedrali na “Stepinčevo” tijekom posljedih godina, pod nazivom “Bl. Alojzije Stepinac – baština koja obvezuje”.

„Stepinčev tjedan“ nastavio se susretima svećenika Zagrebačke nadbiskupije, susretima vjeroučitelja i svetim misama, na kojima je sudjelovao veliki broj vjernika s ovog područja.

U dvorani „Vijenac“, u petak 19. rujna održao se simpozij o kardinalu Stepincu, s naglaskom na važnost njegova života, djelovanja i beatifikacije u europskom kontekstu. Ujedno su blagoslovljeni prostori Hrvatskog katoličkog sveučilišta.

Bdijenje u katedrali

Dvadesetog rujna navečer održano je bdjenje u katedrali. Bdjenje su predvodili mladi animatori nadbiskupije pod vodstvom Povjerenika za mlade Zagrebačke nadbiskupije vlč. Domagoja Matoševića. Sudjelovale su i različiti katoličke zajednice i udruge. Kasnije tijekom bdjenja u svečanoj procesiji u katedralu su ušli kardinali Josip Bozanić i Tarsicio Bertone te su bili prisutni do kraja bdjenja.

Kao vrhunac Stepinčevog tjedna 21. rujna održana je svečana sveta misa proslave beatifikacije blaženog Alojzija Stepinca koju je predvodio državni tajnik Svete Stolice kardinal Tarcisio Bertone zajedno s apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj nadbiskupom Mariom Robertom Cassarijem, zagrebačkim

nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije đakovačko-osječkim nadbiskupom Marinom Srakićem, hrvatskim biskupima i tristotinjak svećenika. Ispred katedrale se okupilo više od tisuću vjernika koji su sudjelovali na euharistiji. Kardinal Bertone je u nadahnutoj propovjedi usporedio blaženog Alojzija Stepinca i sv. Pavla te njihove puteve kojima su koračali u borbi za katoličku vjeru. Poslije mise kardinal Bertone podijelio je svima Božji blagoslov i potaknuo vjernike da budu mudri i savjesni tumači svoje kršćanske tradicije koja je od hrvatskoga naroda učinila katolički narod.

„Stepinčev tjedan“ urodio je plodom jer su se vjernici zagrebačke nadbiskupije aktivno uključili u proslavu beatifikacije blaženog Alojzija Stepinca. Vjerujemo da su svi nadahnuti cjelokupnim programom i životom ovog blaženika koji nas sve potiče da živimo u Kristu i s Kristom.

„Svaki pokušaj izgraditi kulturu, civilizaciju, sreću jednog naroda bez Boga, znači zapečatiti njegovu vremenitu i vječnu propast.“
„Samo u Bogu je vaša sreća, vremenita i vječna. Izvan Boga ne ostaje ništa osim propasti.“
(iz duhovne oporuke bl. Alojzija Stepinca)

„CENAKUL“

MOLITVENA GRUPA NAŠE ŽUPE

GOSTOVANJE „CENAKULARA“ IZ ZAVRŠJA

8. LISTOPADA 2008. GODINE

„CENAKULARI“

Srijeda je dan u tjednu kada se poslije večernje sv. mise sastaje na molitvu grupa molitelja naše župe pod nazivom „Cenakul“.

Srijeda 8. listopada 2008. godine bila je poseban dan za naš „Cenakul“ i za cijelu župsku zajednicu sv. Ivana Nepomuka jer su nas toga dana posjetili „cenakulari“ iz Župe sv. Križa, Završje sa svojim župnikom velečasnim Božom Belinićem. On je prije pet godina bio kapelan u našoj župi i tada osnovao „Cenakul“.

Poslije zajedničke sv. mise, koju je uz naše svećenike, slavio i predvodio vlč. Božo Belinić, održan je zajednički cenakul.

Nakon molitve bio je prikazan film „Lurd“ kao podloga za duhovnu obnovu. Film je izdao Župni ured Završje, a snimljen

je povodom jubilarne 150. obljetnice ukazanja u Lourdesu i posjeta tom prilikom, sada blago pokojnog Pape Ivana Pavla II.

Poslije filma održano je kratko klanjanje pred Presvetim, a zatim zajedničko druženje uz domjenak u Domu Sijač, koji su pripremili naši „cenakulari“ kao domaćini.

Nakon molitve bio je prikazan film „Lurd“ kao podloga za duhovnu obnovu.

Druženje je uz pjesmu potrajalo do kasno u noć, kada smo naše goste ispratili uz želju da susreti „cenakulara“ postanu tradicionalni. Tom prilikom su nas članovi „Cenakula“ iz Završja pozvali na zajedničko druženje u svoju župu.

Zahvaljujemo vlč. Beliniću na filmu, koji nikoga nije ostavio ravnodušnim. Film kao i susret s članovima Cenakula iz Završja duboko se urezao u srce svih prisutnih te se zahvaljujemo svima koji su prisustvovali i pridonijeli da je ovo druženje uspješno.

Također pozivamo naše župljane da nam se pridruže srijedom poslije večernje sv. mise na zajedničkim molitvama.

Gostovanje „Cenakulara“ iz Završja

OBILJEŽAVANJE

70. OBLJETNICE SMRTI BL. MARIJE TEREZIJE OD SV. JOSIPA I BLAGOSLOV SKULPTURE

SESTRE KARMELIČANKE BSI

IZ HRV. LESKOVCA

Ovogodišnja proslava blagdana blažene Marije Terezije od sv. Josipa, u kapeli sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu odisala je velikom svečanošću. Budući da se ove godine napunila sedamdeseta obljetnica od njezine smrti i 88 godina od njezinog dolaska u Hrvatski Leskovac, željele smo učiniti nešto što bi nas na to podsjećalo te ponovno zagrijalo u revnosti, štovanju i promicanju njezina lika. Osjećamo poziv da Hrvatski Leskovac bude malo „Proštenište“ bl. Marije Terezije budući da je ona u noći 11. listopada 1920. posjetila ovaj kraj i izrekla pohvalne riječi za stanovnike Leskovca. U pregovorima s tadašnjim vlastima željela je da se sagradi veći Dom za ratnu siročad. Zabilježeno je u kronici samostana da je Marija Terezija svojim sestrama rekla kako joj je teško napustiti dragi Leskovac i darežljive i drage ljude.

Na taj veliki spomen odlučile smo dati napraviti njezinu skulpturu. Poznati akademski kipar Ivan Ivoš prionuo je s puno strahopoštovanja stvaranju djela sa željom da njezinu duhovnost izrazi na umjetnički

način.

Tako smo na blagdan bl. Marije Terezije 30. listopada blagoslovili kip. Naš mješoviti zbor je za tu svečanost pripremio program pjesama posvećenih blaženici. Djeca iz vrtića, koji vode sestre karmelićanke, svoju ljubav prema bl. Mariji Tereziji izrazili su kroz pjesmu i prigodnu recitaciju. Svečanu liturgiju predslavio je o. Jakov Mamić, karmelićanin.

Kip bl. Marije Terezije od BSI

Na samom početku prethodio je obred blagoslova i otkrivanje kipa. Tu ulogu ponosno su izvela djeca iz vrtića s odgajateljicama. U tom trenutku zbor je gromoglasno zapjevao geslo blaženice, a djevojčica u narodnoj nošnji ovoga kraja prinijela je ukrašenu svijeću i zapalila je pred već blagoslovljenim kipom bl. Marije Terezije čiji će nam život i djelo biti svjetlo na putu prema našoj svetosti.

Posebnu pozornost privukla je propovijed o. Jakova Mamića koji je prikazao duhovni profil blaženice kroz tri bitne značajke:

1. Tražila je Boga kroz Crkvu, a ne mimo Crkve.
2. Tražila je Boga kroz „višak“. Tko je višak? Višak su napušteni, odbačeni, višak je čovjek koji nema mjesta u našim molitvama, za našim stolovima, zato je blažena Marija Terezija otpočela služiti Bogu otvarajući kuće za beskućnike. Njezina veličina bila je što je u čovjeku

„višku“ prepoznala Isusa i tu je učenica do kraja. Živjela je onu evanđeosku „Što god ste učinili jednome od ove najmanje braće, meni ste učinili.“

Ova njezina poruka dira u socijalnu pravdu i nepravdu. Zamijetila je da je taj čovjek „višak“ najslobodniji čovjek i prepoznala je u njemu autentičnost Božju.

3. Blaženica je otkrila potrebu i mjesto susreta Boga. Otkrila je istinu da je čovjek mjesto nastambe Božje. Otkrila je svijet u kojem obitava svjetlo. Otkrila je da čovjek ima nutrinu koju ne poznaje, da čovjek ima dušu s kojom ne zna što bi. Živimo u vremenu u kojem smo okrenuti na van da se sve vidi, a nutrinu se zatvara. Bojimo se ući u nutrinu jer tu postoji svijet mraka. Ponekad nas je sram biti u sebi.

Otac Jakov, zaključio je propovijed pozivom da prelistavamo polog vjere, da provjeravamo vjeru kroz naš odnos prema potrebnima.

Nastup mješovitog zbora i djece

MOLITVENI SUSRETI U HRV. LESKOVCU

SESTRE KARMELIĆANKE BSI
IZ HRV. LESKOVCA

O d mjeseca ožujka ove godine, svakog trećeg utorak u mjesecu, u našoj kapeli sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu animiramo molitveni susret pod nazivom „Molimo s bl. Marijom Terezijom od sv. Josipa“. Cilj tih molitvenih večeri je vjernike upoznati s likom bl. Marije Terezije, utemeljiteljice Karmelićanki Božanskog Srca Isusova i zajedno moliti za njezin zagovor u raznim potrebama. Svaki mjesec pokušavamo upoznati djelo bl. Marije Terezije i učiti od ove velike žene. Tako smo do sada razmišljali o njenoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji, euharistiji, Srcu Isusovu, o važnosti Svetog Pisma u njenom duhovnom životu.

Za temu trećeg utorka u listopadu odabrale smo ljubav bl. Marije Terezije prema Karmelu. Oduševljena sv. Terezijom Avilskom i karmelskim načinom života, a potaknuta Duhom Svetim osnovala je novi ogranak Karmela, tj. novu Družbu koja se temelji na karmelskoj duhovnosti. Što je to temeljno za Karmel, a što je i bl. Marija Terezija preuzela za Karmel Božanskog Srca Isusova, prikazale smo u kratkoj prezentaciji. Na ovom molitvenom susretu sudjelovali su i članovi Zajednice karmelskih laika iz Zagreba. Oni su ukratko predstavili svoju zajednicu i posvjedočili njezinu važnost u njihovim životima. Zajednica karmelskih laika je laička udruga koju je 2005. godine

osnovala naša Hrvatska provincija Karmelićanki BSI odgovarajući tako na poziv Crkve koja redovničke zajednice poziva da svojom specifičnom duhovnošću i načinom života obogate i vjernike laike koji to žele. Zajednica karmelskih laika je ogranak Karmela Božanskog Srca Isusova među laicima u svijetu. Članovi žive molitveni život u duhu Karmela, u znaku posvete Božanskom Srcu Isusovu, te apostolski djeluju u svojoj okolini u duhu gesla bl. Marije Terezije: „Boga u svima gledati, Bogu u svima služiti, Boga u svima ljubiti“.

Članovi su posvjedočili kako duhovno bogatstvo Karmela Božanskog Srca Isusova, a to je intenzivni molitveni život spojen s apostolatom, obogaćuje njihov svakodnevni obiteljski život. Upravo zbog velike duhovne koristi koju oni doživljavaju, pozvali su vjernike, koji dolaze na naše molitvene mjesečne susrete, da se pridruže Zajednici karmelskih laika. Susret smo završili kratkom meditacijom, nakon molitve za zagovor bl. Marije Terezije.

Vjerujemo da je i ovaj molitveni susret obogaćen posjetom i svjedočenjem članova Zajednice karmelskih laika bio duhovno poticajan za sve prisutne vjernike. Sjeme koje je posijano neka klija u srcima. Možda bude zainteresiranih vjernika za karmelsku duhovnost, za život i djelovanje u duhu Karmela BSI pa u budućnosti zaživi Zajednica karmelskih laika i u Hrvatskom Leskovcu.

KATOLICI U DANAŠNJEM SVIJETU

RAZMATRANJE VEZANO ZA STATUS KATOLIKA U DRUŠTVU

VJERAN MATEŠIĆ

Zapitam se često tko su to katolici? Prolazeći gradskim ulicama, vozeći se gradskim prijevozom, sudjelujući na javnim skupovima, koncertima, i tulumima sve vidim samo ne katolike. Od alkohola, droge, pornografije, svađe, maltretiranja, nedoličnog ponašanja i oblačenja, psovki, ismijavanja, nema kraja, gdje god krenem, kuda god pođem isti prizor, ista situacija.

Gdje smo mi katolici kad nam našu djecu odgajaju emisije poput „Big Brothera“, „Kućanica“, „Trenutka istine“ i sl. Gdje su katolici u javnim medijima, gdje je sve puno žutila, pornografije, idola, idolopoklonstva, delikventnih ponašanja? Kad će se napokon ti katolici, djelatnici u TV kućama i javnim novinama probuditi?

A mi? Šta mi radimo? Trčimo! Za čim? Za novcem!!!

Nikad nemamo vremena za svoje bližnje. Sad moram ovo, sad moram ono. Pa život je skup... Uvijek neki razlog...

A kako danas čovjek dolazi do novca?

Prodajući vlastitu savjest, vlastita moralna i etička načela, prodajući tijelo, intimu, život. Sve za novac, za slavu, za jednu naslovnicu u novinama, plakatima, kalendarima.

Spremni su za to i Boga prodati i odreći ga se.

Došlo je doba krize morala, krize ljudskosti i čovječnosti.

U vremenu emancipacije djece, kad djeca imaju svoja prava, u vremenu naglašenih sloboda djece nije dopušteno ni pogrditi dijete. Mi katolici se pitamo otkuda toliko nasilja, ubojstava, razbojstava. Došlo je doba gdje roditelji zbog vlastite nemarnosti, trčanja za novcem, prepuštaju svoju djecu ulici, društvu, televizijskim idolima, emisijama, lošim internetskim sadržajima. Danas djeca odgajaju roditelje

i došli smo u doba kada se roditelji boje vlastite djece.

Kakvo mi to društvo odgajamo? Mi „katolici“ umjesto da usađujemo prava moralna i etička načela života, solidarnost, ekologiju, ljubav..., mi usađujemo: bori se pod svaku cijenu, što će on tebe učiti, ti si moj sin, kćer i neće tebe nitko dirati, ni učitelj, ni profesor, ni

pedagog, pa ni sudac, sve će otac srediti. Uvijek negdje u sistemu postoji rupa...

Nažalost, čovjek ima toliku slobodu da i dalje ustraje u svome grijehu i sve više i više se uvlači u navezanosti i ovisnosti.

Od alkohola, droge, pornografije, bluda dolazi svako zlo. Ako se čovjek ne postavi na prave noge onda su tu i razbojstva, ubojstva, silovanja, maltretiranja, otimanja djece.

Zbog zadovoljavanja vlastitih potreba i želja čovjek robuje mnogim navezanostima i ovisnostima. Moram imati ovu majicu (makar ju ukrao), ove tenisice (pa to svi imaju), zašto i ja ne bih zapalio jednu (to svi rade), sve ću napraviti samo da budem „IN“.

A cijela naša vjera svodi se na dvije zapovjedi, čak bismo mogli reći da i nisu zapovjedi, već da su uputstva do sreće:

I jesmo li tada slobodni?

Jesam li ja slobodan? Moram li JA imati ovu majicu, biti u ovom društvu, pušiti ili piti zbog društva, moram li JA tući drugoga kad svi to rade? Moram li JA psovati i prodavati vlastitu savjest zbog drugih? Moram li?

Što mi danas možemo vidjeti na ulici? Što mi radimo kad vidimo nedolično ponašanje, nepravdu, maltretiranje, ismijavanje, čovjeka u potrebi? OKREĆEMO GLAVU!

To je njegov problem! Ja imam dosta svojih problema, zašto razbijati glavu s tuđim životom?

Čak i vlastiti roditelji okreću glavu od

svojih sinova i kćeri:

- Evo ti kompjuter pa se igraju...

- Upisao sam te na nogomet...

- Zašto me sad zamaraš s tim kad znaš da cijeli dan radim zbog tebe i da jedva stojim na nogama...

Koliko često roditelji izgovaraju takve riječi? Previše...

A cijela naša vjera svodi se na dvije zapovjedi, čak bismo mogli reći da i nisu zapovjedi, već da su uputstva do sreće:

- Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem, svom dušom svojom i svim umom svojim;

- Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.

„Što god ste učinili jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili.“

Ljubeći bližnjega, ljubimo Boga.

Kažemo da smo svi mi braća i sestre u Kristu.

Zašto onda ne pomognemo bratu ili sestri u krizi. Zašto okrećemo glavu?

Zašto ne odgajamo prave katolike, s moralnim i etičkim načelima, ekološki osviještene sa svrhom socijalizacije u društvu i solidarnosti prema bližnjemu i čovjeku u potrebi.

Zar mislimo da Bog to ne vidi?

Toliko je malo potrebno za sreću: jedna topla riječ, jedan smješak, jedan pogled, jedno rame, jedan savjet...

Jesmo li spremni krenuti u novi dan i biti katolici?

Jesmo li?

Bog sve vidi, Bog sve zna!

“ALLEGRO” NOVOSTI U ZBORU

IVANA CVITANUŠIĆ

Zbor „Allegro”, koji svake nedjelje pjeva na večernjoj misi u Lučkom, može se i ove godine pohvaliti nastupima i uspjesima.

Iako smo imali par kamenčića na putu, kao što je npr. odlazak naše dugogodišnje dirigentice Marijane Ilić, uspjeli smo ih savladati i jednakom ustrajnošću nastaviti dalje, zahvaljujući našem novom, mladom i talentiranom voditelju Josipu Saviću. On je brzo usvojio ulogu voditelja zbora. Dobrom voljom članova, da radom održimo kontinuitet zbora mladih „Allegro”, nismo dopustili da sve naše godine truda i prijateljstva padnu u zaborav. Veliku potporu našem radu dalo je Župsko pastoralno vijeće i vlč. gospodin župnik Vjekoslav Pavlović.

U svibnju ove godine ostvarili smo suradnju s kolegama glazbenicima iz zbora „Osmijeh” iz susjednih nam Klinča sela, kod kojih smo gostovali. Pjevali smo na misi te smo nakon nje izveli kratak program. Kako bi poboljšali suradnju mladi iz „Osmijeh-a” su gostovali u našoj župi.

Jedan od važnijih događaja bio je nastupna 31. susretu zagrebačkih glazbenih amatera 31. svibnja 2008. Smotra je održana u Domu kulture Prečko, čije nam je okruženje poznato jer

smo tamo imali nastup prije par godina. Željno smo očekivali smotru za koju smo se predano pripremali nekoliko mjeseci. Izveli smo tri skladbe: W.A. Mozarta “Ave verum”, E. Cossetta “Koleda ide v selo” i “Pred starim majkama”. Kao korepetitor nastupio je Juraj Radić. Svojim dolaskom počastila nas je i Marijana Ilić, a zahvaljujemo se svima koji su nam bili potpora. Ove godine pridružilo nam se nekoliko novih članova, tako da zbor sada broji dvadesetak članova.

Izborna skupština Kluba mladih „Sijač” unutar koje djeluje zbor „Allegro” održana je 8. svibnja 2008. Na sjednici je promijenjeno vodstvo kluba. Na mjesto predsjednika Kluba, kojeg je posljednjih godina vodio Anto Bilić, imenovana je Ana Đureš, koja je članica zbora od samog početka. Veliku stručnu potporu radu zbora daju prof. Jelena Burić i prof. Eva Kirchmayer–Bilić.

Dan uoči blagdana svete Cecilije, 21. studenog, koja je zaštitnica zorskog pjevanja i crkvene glazbe, gospodin župnik organizirao je slavlje za zbor mladih „Allegro” i župski zbor, gdje smo, u prijateljskom i veselom okruženju, mogli samo poželjeti još mnogo raspjevanih dana u budućnosti.

Pozivamo sve mlade koji bi željeli pjevati u zboru da nam se pridruže.

GOSTOVANJE KUD-A "DRIMKOL"

MEĐUSOBNO PRIJATELJSTVO KUD-A "LUČKO" I KUD-A
"DRIMKOL" – VEVČANI, MAKEDONIJA

BISERKA PETROVIĆ

Ovoga ljeta KUD Lučko nastupalo je na Dječjem festivalu „Mostovi 2008.” na Ohridu u Makedoniji. Stekli smo puno prijatelja i bili vrlo toplo primljeni. Na naš poziv, KUD „Drimkol” iz Vevčana, na povratku s gostovanja u Sloveniji došlo je od 15. do 17. rujna 2008. godine na druženje u Lučko.

Imali su nastup ispred župne crkve sv. Ivana Nepomuka i održali koncert na kojem su izveli splet narodnih pjesama i plesova iz Makedonije. Ljepotom izričaja i bogatstvom narodnih nošnji oduševili su mještane. Gledatelji su burnim pljeskom nagradili nastup mladih izvođača.

KUD „Drimkol” osnovano je 1979. godine i broji 150 aktivnih članova. Mladi s puno ljubavi i entuzijazma prenose tradiciju svoga kraja. Ponosno izvode svoje izvorne

koreografije, nose izvorne nošnje i sviraju na tradicionalnim instrumentima.

Sudjelovali su na mnogim manifestacijama u domovini i inozemstvu i to u Hrvatskoj, Srbiji, Crnoj Gori, Grčkoj, Njemačkoj, Poljskoj, Turskoj, Bugarskoj, Italiji, Sloveniji, Češkoj, Ukrajini, Egiptu.

Predsjednik društva je Pero Pešinoski, a umjetnički direktor i voditelj Tošo Čočoroski.

Nakon nastupa družili smo se s našim prijateljima u Društvenom domu gdje smo uz zajedničku pjesmu i ples dočekali zoru.

Tijekom drugog dana boravka u Zagrebu, povelili smo ih u razgledavanje grada, a bili su i na svečanom prijemu kod predsjednika Vijeća gradske četvrti Novi Zagreb zapad.

Održavamo stalne kontakte i u siječnju 2009. godine pozvani smo na njihovu tradicionalnu manifestaciju „Maškare”.

KUD "Drimkol"

GOSTOVANJE ŽUPSKOG ZBORA U ŽUPI MOČILE

MLADEN KRPAN

Posljednje nedjelje u listopadu naš je mješoviti zbor gostovao u župi Močile pokraj Koprivnice u varaždinskoj biskupiji. Bilo je to zapravo uzvratno gostovanje domaćem mješovitom zboru koji je gostovao u našoj župi prošle godine, a na inicijativu našeg župnika vlč. Vjekoslava Pavlovića i močilskog župnika msgr. Leonarda Markača.

Na gostovanje smo krenuli autobusom ispred naše crkve u jutarnjim satima te lijepe jesenske nedjelje pod budnim okom gospodina župnika i čvrstom rukom našeg voditelja.

Stigavši u Koprivnicu bili smo veoma uzbuđeni jer je ovo bilo naše prvo gostovanje nakon duljeg vremena. Pred župnom crkvom Uznesenja Blažene Djevice Marije, dočekalo nas je nekoliko župljana sa svojim župnikom. Nakon upoznavanja i kratkih uputa krenuli smo u crkvu. Ušavši u crkvu bili smo ugodno iznenađeni kako je lijepo i skladno uređena i obnovljena. Također nas je iznenadio veliki broj vjernika koji se okupio na sv. misi.

Pjevali smo dragu nam dalmatinsku misu Š. Marovića, i pjesme „Primi nam žrtvu“, M. Martinjaka, „Isusa ljubim“, A.

Hribara. Poslije mise smo izveli nekoliko marijanskih skladbi iz našeg repertoara i kao nagradu dobili dugotrajan pljesak okupljenih vjernika.

Moramo naglasiti da nam položaj na koru nikako nije bio zgodan jer nam je voditelj/orguljaš bio okrenut leđima, no to nas nije omelo da zablistamo u punom sjaju i pokažemo što možemo.

Poslije sv. mise druženje je nastavljeno u prekrasno uređenoj dvorani župnog dvora uz bogat stol na kojem su se našli svi domaći podravski specijaliteti i neizostavna dobra kapljica. Hvalevrijedno je spomenuti da su na svečanom ručku bili prisutni gotovo svi pjevači domaćeg zbora te kako su mladi župljani posluživali kod stola.

Prije no što smo počeli blagovati podravske specijalitete, poklonili smo pjevačima močilske župe, sliku naše župne crkve sv. Ivana Nepomuka.

Ovo lijepo druženje potaknulo nas je na razmišljanje o tome kako smo zapravo svi „udovi jednoga Tijela, Crkve, a glava nam je svima ista, Krist”. Naše župne crkve gotovo su jednako stare, obje crkve su baroknog tipa izgradnje, teritoriji župe nam se nalaze na ulazu u grad, župnici su nam druželjubivi, veseli i otvoreni ljudi.

Sklopili smo nova prijateljstva, razmijenili iskustva i razgovarali o problemima te obogaćeni, radosni i zahvalni, sretno se vratili domovima.

Iskreno hvala našem gospodinu župniku vlč. Vjekoslavu Pavloviću, bez kojega ovo gostovanje ne bi bilo moguće. Također želimo zahvaliti svim dragim župljanima koji zajedno s nama sudjeluju na nedjeljnim misnim slavljinama i pozivamo ih da se pridruže zboru.

Sestre karmelićanke BSI, koje djeluju u našoj župi, rado se odazovu kada je naš voditelj spriječen svirati sv. misu te im od srca zahvaljujemo.

KUD „SIJAČ“ LUČKO

BISERKA PETROVIĆ

Dana 28. listopada 2008. godine održana je izvanredna skupština KUD-a Lučko (folklornog ansambla) i KUD-a „Sijač” (puhačkog orkestra) na kojoj je odlučeno da se ova dva društva ujedine u jedno pod nazivom KUD „Sijač“ Lučko, u svrhu kvalitetnijeg rada i djelovanja u cilju jačanja kulturno umjetničkog amaterizma. Novoosnovano društvo će imati oko 100 članova.

Djelovat će u sljedećim grupama:

- puhački orkestar – seniori, podmladak
- folklorni ansambl – odrasli, djeca, podmladak
- tamburaški orkestar – odrasli, djeca, podmladak

Naziv „Sijač“ Lučko smo ostavili zbog dugogodišnje tradicije i imena po kojem se Lučko prepoznaje. KUD „Sijač“ Lučko je osnovano 1932. godine kao mješovito pjevačko društvo. Kasnije je djelovalo kao muško društvo do II. svjetskog rata te se u ratu ugasilo. Nakon II. svjetskog rata registriralo se kao tamburaško društvo, te se opet ugasilo.

Godine 1973. osnovan je KUD „Sijač“ Lučko-puhački orkestar.

KUD „Sijač“ Lučko je dobio novi prostor od Grada Zagreba na korištenje u Unčanskoj ulici 2, Lučko koji se uređuje.

“ANĐELI SV. IVANA”

NOVI DJEČJI ŽUPSKI ZBOR

MLADEN KRPAN

U našoj je župi osnovan dječji zbor koji odnedavno djeluje pod nazivom „Anđeli sv. Ivana”. Djeca se okupljaju svake subote u 10,00 sati u župnoj crkvi na probama. Probe nisu klasične jer ponešto naučimo o samoj crkvi kao građevini i onoj živoj Crkvi, predstojećim nedjeljama, blagdanima i sličnim stvarima. Nastojimo uključiti što veći broj djece u zbor kako bi radosnije pjevali i slavili zajedno sv. misu. Za sad brojimo 20 do 30 „anđelića” na

probama i misama, a želja nam je da se ta brojka barem udvostruči. Kada se uzme u obzir da osnovnu školu na području župe pohađa više od osamsto učenika onda broj „anđela” i nije velik.

Vjerujemo da će ovo biti poticaj za djecu i roditelje pa stoga koristimo priliku pozvati svu djecu, od predškolske dobi pa sve do sedmog razreda da nam se pridruže te opravdamo ime zbora i pokažemo roditeljima kako i mi možemo biti „anđeli” kada to hoćemo.

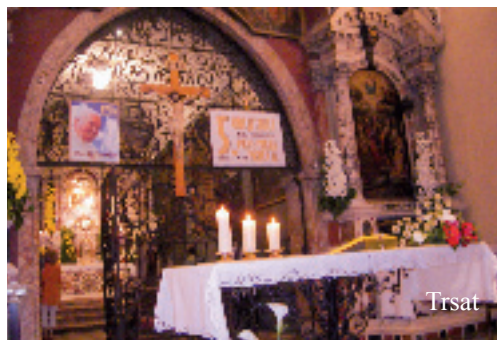
“Anđeli sv. Ivana”

HODOČAŠĆA OKUPLJAJU I POVEZUJU JOŠ VIŠE ŽUPSKU ZAJEDNICU

VJEKOSLAV PAVLOVIĆ, ŽUPNIK

U život jedne župne zajednice ubrajaju se i hodočašća. Tako svaka župna zajednica ima dvije vrste hodočašća: tradicionalna i povremena.

Tradicionalna hodočašća koja se organiziraju u našoj župskoj zajednici su u Mariju Bistricu, na Trsat i u Ludbreg. Prijašnjih godina hodočašća u Mariju Bistricu i na Trsat obavljala su se u najvrućijim mjesecima u godini.

Trsat

Ove smo godine hodočastili prije ljeta. Nakon hodočašća dobili smo povratnu informaciju da je ipak ljepše i bolje ići kada nema prevelike gužve hodočasnika i kada još nije jako vruće. Ne može se kod svih hodočašća mijenjati termin prema svojim željama i mogućnostima. Svečana proslava Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu tradicionalno se slavi u prvu nedjelju rujna, a hodočašća župa počinju u tjednu koji predstoji proslavi.

Ove smo godine obnovili hodočašće sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću u Herceg Novi i Majci Božjoj u Krasno na Velebitu.

Nadamo se da će ta hodočašća polako postati tradicionalna.

Ove je godine naša župa, zajedno sa župom sv. Nikole biskupa iz Stenjeveca, prvi puta hodočastila u Fatimu. Naši su župljani bili oduševljeni i obogaćeni onime što su vidjeli i doživjeli.

U predstojećoj godini planiramo hodočašća u Mariju Bistricu, na Trsat, u Ludbreg, u Herceg Novi i na Velebit u vrijeme kao i ove godine.

Planiraju se i dva nova hodočašća u Italiju i Svetu Zemlju-Izrael. Vjerujemo da će to biti veliki poticaj za naše župljane da hodočaste na sveta mjesta.

Hodočašće u Italiju od 28. lipnja do 4. srpnja 2009. godine vodio bi pater Mihovil Filipović, a posjetila bi se ova mjesta: Loretto, San Giovanni Rotondo, Monte Casino, Rim, Asissi i Padova.

Hodočašće u Svetu Zemlju vodio bi prof. dr. Božo Lujić od 17. rujna do 25. rujna 2009. godine, a putovalo bi se avionom iz Zagreba za Tel Aviv.

Ludbreg

VOJNO HODOČAŠĆE U LOURDES

VJEKOSLAV PAVLOVIĆ, ŽUPNIK

Vjerujem da je za svakoga kršćanina katolika biti u Lourdesu i doživjeti ga kao mjesto Marijanske posebne prisutnosti velika milost Božja i posebni vjerski doživljaj. Moj prvi susret s Lourdesom bio je 1976. godine nakon moje prve svete Mise u zajedništvu s još trojicom mladomisnika. Nakon prvog susreta s Lourdesom pojavila se želja “opet posjetiti Lourdes”. Do 2008. godine bio sam još pet-šest puta, ali svaki puta susret s Gospom u Lourdesu bio je na svoj način jedinstveni doživljaj.

Slušajući kolege svećenike koji su već bili na vojnom hodočašću u Lourdesu, kako je to na svoj način interesantan i zanimljiv doživljaj, u meni se probudila posebna želja doživjeti Lourdes s puno vojske i policije iz čitavog svijeta. Zahvaljujući don Anđelku Kačunku, koji me angažirao kao duhovnog vođu u autobusu, ostvario sam svoju želju

Krenuli smo na put 20. svibnja. Vrijeme je bilo oblačno i tmurno, a bila je najavljena i kiša. No, usprkos ovakvim vremenskim prilikama, okupio se veliki broj hodočasnika koji se smjestio u 48 autobusa, koji su bili nalik na brodove spremne za daleku plovidbu. U tom sam mnoštvu hodočasnika i autobusa prepoznao zov naše nebeske Majke koja je sve nas svojom ljubavlju i moćnim zagovorom zvala u Lourdes, na mjesto susreta neba i zemlje, stanovnika zemlje i stanovnika neba, grešnih i umornih ljudi

s Bezgrešnom i Proslavljenom u nebu, poslušne djece i brižne majke kojoj je stalo do svake kćeri i sina nemirna srca. Ostavivši svoje stvari u autobusu uputio sam se u paviljon gdje je bila sv. misa za sve hodočasnike. Misu je predvodio mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij. Pjevanje klape Hrvatske ratne mornarice “Sveti Juraj” i grupe “Fides” doprinijelo je lijepom liturgijskom slavlju, u Zagrebu i na svim misnim slavljinama tijekom puta.. Bilo je veličanstveno vidjeti kolonu od 48 autobusa u pratnji vojne policije do slovenske granice. Moram priznati da sam bio iznenađen, s dozom treme, doznajući da sam duhovni vođa autobusa u kojem su bili djelatnici Ministarstva branitelja, invalidi domovinskog rata, majke poginulih branitelja i umirovljeni časnici Hrvatske vojske. Brzo se razvila vedra atmosfera u autobusu i osjećali smo se kao jedna velika složna obitelj.

Drugog dana ujutro smo imali sv. misu u katedrali u Avignonu. Nakon doručka krenuli smo prema Lourdesu. Usput smo posjetili Carcassonne, najveću srednjovjekovnu utvrdu u Europi, a danas poznato vinarsko i turističko središte. Nešto iza 17 sati stigli smo u Lourdes gdje smo se brzo smjestili.

Na sam blagdan Tijelova počelo je okupljanje hodočasnika Hrvata i Hrvatica u odorama pred hotelom Christina, gdje je bio stožer HV, policije i vojni ordinarij. Od tog hotela krenula je naša procesija prema bazilici svete Krunice gdje smo u 9 sati imali svečanu sv. misu. Gdje smo

god imali misu, bilo to u katedrali, bilo u bazilikama, naša je vojska i policija popunila sve do posljednjeg mjesta, a kako i ne bi kad nas je bilo oko 2300. Nakon euharistijskog slavlja u 10 i 30 sati uslijedila je pobožnost križnoga puta koju je predvodio biskup Josip Jezerinac, a na postajama su se izmjenjivali čitači časnici i vojni kapelani. U toj se pobožnosti nosila zavjetna svijeća koju smo kasnije stavili u spilju Ukazanja na dar Majci Božjoj.

U petak 23. svibnja sv. misu smo slavili u župnoj crkvi Srca Isusova u kojoj je krštena sv. Bernardica. U subotu je održano misno slavlje u spilji Ukazanja u 6 i 45 sati u zajedništvu izaslanstava koja govore slavenskim jezicima. Vrhunac proslave jubilarne 50. obljetnice međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes i 16.-te obljetnice hodočašća HV i policije, bila je internacionalna sv. misa na Velikom travnjaku (la Prairie) na drugoj obali rijeke Gave nasuprot spilje Ukazanja. Usprkos lošem vremenu proslava je održana na otvorenom, dostojanstveno i veličanstveno. Od raznih i šarolikih odora vojske, policije i raznih drugih redarstvenika, pa do vladanja svih hodočasnika na tom prostoru, kao da se glasno govorilo o onome što ih je sve zajedno povezivalo, a to je ponajprije bila ljubav i odanost prema Gospi, prema našoj zajedničkoj velikoj Majci.

I ove je godine Gospa Lourdeska željela potvrditi da joj je drago i da zdušno podržava gestu koju su prije 50 godina započela dva vojna kapelana, jedan iz Njemačke, a drugi iz Francuske. Oni su se pitali što mogu učiniti da njihovi narodi poslije dva krvava rata više ne ratuju. Odlučili su uz dozvolu svojih pretpostavljenih s grupom vojnika iz

dviju, nekada suprotstavljenih zemalja krenuti prema Majci u Lourdes. Taj je događaj bio jezgra iz koje se prigodom stogodišnjice ukazanja 1958. godine razvilo međunarodno vojno hodočašće u Lourdes iz mnogih zemalja svijeta. Hrvatska u tome sudjeluje od 1993. godine. Za vrijeme domovinskog rata ljubav prema nebeskoj Majci, koja je već prije bila tradicionalno prisutna u našem narodu, još se više povećala. Posebno je to došlo do izražaja u sakodnevnom moljenju svete krunice. Ona će, i kao molitva i kao zaštitni znak, slikom običi svijet kao posebnost obrane domovine Hrvatske. U to vrijeme dolazi nam poziv od vojnog ordinarija Francuske da se hrvatski branitelji priključe hodočašćenju vojnika svijeta u međunarodno svetište u Lourdesu.

Sa srcem je naša vojska i policija na čelu s vojnim ordinarijem ušla u tu veliku obitelj svijeta. Mislim da su naši branitelji posebno zaslužili da dođu na ovo mjesto utjehe. U Lourdesu su na mjestima posebne milosti, sklopljenih ruku i uzdignutih pogleda upućivali svoje molitve nebeskoj Majci. Vjerujem da im je mnogima podarila ono za što su je molili i što im je potrebno za širenje mira. Na licima hodočasnika mogla se čitati radost, vedrina, zadovoljstvo, ohrabrenje i mirnoća, što je sigurno plod susreta s Marijom.

U ponedjeljak 26. svibnja u 7 sati napustili smo Lourdes, ali smo sa sobom ponijeli mnogo predivnih uspomena i doživljaja, pojačanu vjeru i ljubav prema Majci Mariji koja nas nikada neće ostaviti. Bez ikakvih problema na putu, 27. svibnja stigli smo u Zagreb, na mjesto s kojega smo i krenuli.

PUTEVIMA HRVATSKIH SVETACA I BLAŽENIKA

TIHANA KRAJAČIĆ

Krajem prošle godine naša župska zajednica hodočastila je u Boku Kotorsku. Odlučeno je da se hodočašće ponovi ove godine i to u mjesecu lipnju. Namjera samog hodočašća je bila potaknuti župljane da upoznaju hrvatske svece i blaženike kao i zemlje u kojima žive Hrvati i gdje se čuva hrvatska kulturna baština.

Krenuli smo navečer 5. lipnja s vjerom i nadom da će i ovo hodočašće ostaviti traga na našim srcima i duhovnosti u pozitivnom smislu.

Rano ujutro sljedećeg jutra došli smo na jadransku obalu u poznato hrvatsko marijansko svetište Vepric, koje je posvećeno Majci Božjoj Lurdskoj.

Nakon molitve u svetištu nastavili smo put prema Dubrovniku vožnjom uz more i po brdima čime smo još više upoznali Hrvatsku i njezine ljepote.

Po dolasku u Dubrovnik razgledali smo grad i uživali u njegovim ljepotama. Ističem posjet samostanu „Male braće“ i dominikanskom samostanu u kojima se nalaze vrijedni predmeti i umjetnička djela.

Uslijedio je put za Herceg Novi u Crnoj Gori, rodno mjesto hrvatskog sveca sv. Leopolda Bogdana Mandića. Oduševila nas je otvorenost i gostoljubivost vlč. Benjamina Petrovića, župnika Herceg Novog i srdačnost koju su nam iskazali

mještani. Iako na ovom prostoru ima malo Hrvata, oni su svojom voljom i ustrajnošću sačuvali svoju vjeru i kulturu.

Herceg Novi odiše nekim posebnim mirom. Osjeća se da je na ovom mjestu rođen svetac i to onaj koji je postao velik po svojem djelovanju među raznim

narodima.

Ispunjeni milostima i nadahnuti Duhom Svetim krenuli smo prema Boki kotorskoj.

Taj dio Crne Gore je posebno zanimljiv, prvenstveno zbog svoje prirode, zbog velikih planina, neobično tamnoga mora i nebrojeno mnogo crkava. U različitim kulturama, vjeri i nacionalnosti tamo u zajedništvu žive ljudi velikog srca otvoreni za dijalog.

U Perastu su nas primili u svoje domove

naši stari prijatelji s velikim veseljem. Vlč. Srećko Majić, župnik Perasta i čuvar svetišta Gospe od škrpjela, pomogao nam je da se osjećamo kao kod kuće.

Sljedećeg jutra smo obišli prekrasan otočić Gospe od škrpjela. Oduševila nas je upornost ljudi koji su iz ničega stvorili nešto te iz nakupine kamenja na hridi podigli otočić i izgradili prekrasnu zavjetnu crkvu. Upravo nas je ta upornost potakla da još jednom povjerujemo u snagu molitve i vjere.

Nakon kratkog obilaska Perasta uputili

Kotorska katedrala

smo se u Kotor, gdje smo obišli kotorsku katedralu znamen hrvatskog naroda. Posjetili smo i crkvu u kojoj se nalaze potpuno očuvane relikvije naše blaženice Ozane Kotorske, gdje su se dogodila mnoga čuda.

Oduševile su nas zidine grada i mnogobrojne katoličke i pravoslavne crkve. Važno je napomenuti da su na

tom mjestu vjernici naučili živjeti jedni s drugima uz poštovanje i razumijevanje.

Grad s okolicom iznimno nas se dojmio i osjetili smo posebnost ovog dijela Zemlje koja je nastala Božjom rukom.

Vrativši se u Perast družili smo se s našim domaćinima i naučili još neke pojedinosti o kraju u kojem smo se nalazili.

Bili smo vrlo zadovoljni cjelokupnim putovanjem te smo osjetili želju za povratkom u Boku Kotorsku.

Na putu kući upoznali smo i dio Hrvatske koji nam je većini bio stran, a to je Dalmatinska zagora. Tako smo upoznali i ljepote nedirnutog krša, plodno Vrgoračko polje, kamene stoljetne kuće u malim selima i zaseocima Dalmacije, život bez vreve i buke velegrada.

Radosni smo se vratili u Zagreb gdje su nas dočekali naši najbliži. Razmišljajući o hodočašću poželjeli smo da ono postane tradicionalno.

Kotorska katedrala

FATIMSKO ISKUSTVO

HODOČAŠĆE GOSPI FATIMSKOJ U PORTUGAL

FRANJO KAJFEŠ

Župljani naše župe su od 15. do 19. listopada 2008. godine hodočastili u Fatimu.

Ovo hodočašće je organizirala Župa sv. Nikole biskupa iz Stenjeveca, a mi smo se s radošću odazvali pozivu vlč. Antona Sentea i pridružili njegovim župljanima.

Na put smo krenuli 15. rujna 2008. godine popodne iz Zagreba zrakoplovom preko Bologne, te smo predvečer sletjeli u Lisabon. Ugodnom jednosatnom vožnjom autobusom novim portugalskim autocestama stigli smo u Fatimu. Ovo mjesto, u koje hodočaste milijuni katolika iz cijelog svijeta, dobilo je ime po kćerki Muhameda, velikog proroka Islama, budući je Portugal bio pod stoljetnom vladavinom Maura. Nakon dolaska smjestili smo se u hotel, koji se nalazi u neposrednoj blizini svetišta i odmah krenuli u svetište. Obišli smo svetište s Kapelicom ukazanja, mjesto gdje se Gospa pet puta ukazala malim pastirima Luciji, Franciscu i Jacinti, pomolili se i zapalili svijeće za naše najdraže.

Drugidan, u četvrtak smo slavili jutarnju sv. misu u jednoj kapelici velikog kompleksa oko fatimske bazilike, gdje je bilo prilike za ispovijed i sv. pričest. Nakon mise smo razgledali baziliku, kolonade s postajama križnog puta, spomenik Presvetom Srcu Isusovom, spomenik papi Ivanu Pavlu II., te grandioznu novu baziliku Presvetog Trojstva, koja prema našoj procjeni može primiti preko 7000 vjernika.

Fatima je dobila ime po kćerki Muhameda, velikog proroka Islama,

Nakon ručka i kratkog odmora, išli smo u posjet vinoteci. Uz kratko upoznavanje s poviješću vinarstva u Portugalu, kušali smo nekoliko vina i likera, te otkrili jednu veliku tajnu da glasoviti Porto i nije vino, već mješavina vina i vinjaka.

Uvečer smo slavili sv. misu, molili krunicu koja se molila na mnogo jezika, pa tako i na hrvatskom, te sudjelovali u procesiji s Presvetim sa svijećama. Sve to je bio vrlo dojmljiv doživljaj koji se odvijao na velikom trgu omeđenom svetištem, bazilikom, kolonadama i novom bazilikom

Jaslice u Fatimi

Presvetog Trojstva.

Puni dojmova, radosni i ispunjeni događajima i doživljajima prvoga dana hodočasničkog programa otišli smo na odmor.

Sljedeći dan počeo je našom, hrvatskom sv. misom u svetištu, koju su služili vlč. Sente i vlč. Pavlović. Misnom slavlju su se pridružili vjernici iz Fatime, a i hodočasnici sa svih strana svijeta. Nakon

Fatima - križni put

sv. mise puni vjere i ushićenja pošli smo u razgledanje muzeja. U vrlo upečatljivom ulaznom dijelu simuliran je vrludav i neizvjestan put čovjekova života, uspona i padova te želja Isusa i Gospe da mu pomognu u pronalaženju pravog puta. U drugom dijelu izloženi su brojni predmeti i dokumenti vezani uz vidiocce, ukazanja, hodočašća... Naročito puno izložaka je vezano uz tri posjete pape Ivana Pavla II., koji je zahvalio Gospi na zaštiti u atentatu, koji se dogodio upravo na dan ukazanja, kako je to Gospa i pretkazala.

U dragocjenu krunu, koja sadrži 1200 grama zlata, 313 bisera i 2679 dragih kamena i koja se stavlja na Gospin kip samo u dane ukazanja, umetnut je metak kojim je atentat izvršen. Napustivši muzej posjetili smo još jedno simbolično mjesto dio berlinskog zida, koji simbolizira pad komunizma i ateizma u Europi, kako su to 1917. godine Anđeo mira i Blažena Djevica Marija najavili trojici malih pastira.

Poslije podne smo krenuli prema Aljustrelu, rodnom mjestu malih vidiocca, neki turističkim vlakićem, a većina ugodnom šetnjom kroz Fatimu te u nastavku križnim putem koji su izgradili Mađari u spomen na događaje u Budimpešti 1956. godine. Pomolili smo se i na brežuljku Cabecu, na mjestu Anđelovog prvog i trećeg ukazanja, te uz kapelicu na području Valinhosa,

mjestu četvrtog ukazanja Naše Gospe 19. kolovoza 1917. godine. Na kraju Križnog puta je kalvarija i Kapelica sv. Stjepana, kralja Mađarske. Ugodno smo bili iznenađeni susretom s još jednom grupom hodočasnika iz Zagreba (Župa sv. Mateja apostola i evanđeliste, Dugave). Ispod križa na krovu kapelice zaorila se Lijepa naša i Rajska djevo kraljice Hrvata...

Došavši u u Aljustrel obišli smo kuću gdje su rođeni Francisco i Jacinta de Jesus, te rodnu kuću Lucije dos Santos. U vrtu

Lucijine obitelji nalazi se bunar, gdje se Andeo ukazao drugi puta. Nakon okrepe u hotelu prisustvovali smo večernjoj sv. misi, nakon koje je bila procesija sa svijećama.

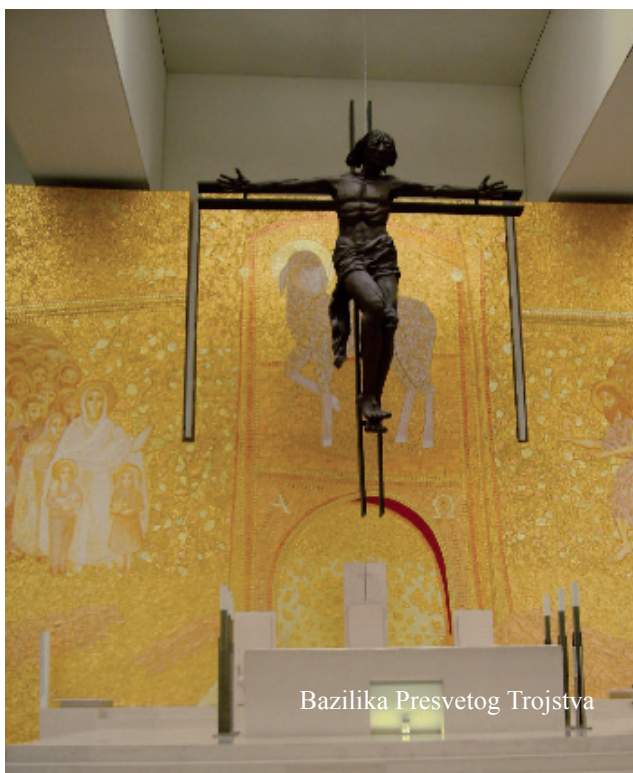
U petak smo slavili sv. misu u kapelici pokraj bazilike i krenuli autobusom u Batalhu u razgledavanje gotičke katedrale i samostana, gdje su grobovi portugalskih kraljeva i velikaša. Po našem dolasku granulo je sunce, koje nam je uljepšalo daljnji put lijepim brežuljkastim krajolikom. Oko podne smo došli u Nazare, slikovito ljetovalište na obali Atlantskog oceana, gdje se stari trg s crkvom nalazi na visokom platou, a na pješćanu plažu vozi uspinjača. Prošetali smo plažom, popili kavu i kupili tradicionalnu pončad od prirodne ovčje vune te krenuli na put prema Lisabonu.

Lisabon je vrlo lijep grad koji se nalazi na brežuljkastom terenu, na obali rijeke Tejo koja je toliko široka da u nju uplovljavaju prekooceanski brodovi, a premošćuje je most koji je kopija Golden Gatea u San Franciscu, koji su gradili isti graditelji. Na San Francisco podsjećaju i žuti tramvaji, koji kao da su upravo izašli iz muzeja, a nevjerojatnom se lakoćom uspinju i spuštaju strmim ulicama. Na drugoj obali rijeke nalazi se kip Isusa Krista visok 28 m, na postolju visokom 82 m, sličan onome u Rio de Janeiru.

Prva postaja obilaska bila je crkva sv. Jeronima, katedrala u kojoj je i grob Vaska da Game.

Većina hodočasnika je probala bakalar, lokalni specijalitet, koji se u Portugalu priprema na više od sto načina. Nakon toga obišli smo spomenik portugalskim moreplovcima, te mjesto rođenja sv. Antuna Padovanskog. U nedjelju ujutro krenuli smo put zračne luke i preko Bologne vratili u Zagreb.

Utisci su su slegli tek nakon nekoliko dana, ali nekako su mi se najviše urezale u pamćenje riječi koje je na rastanku rekao vlč. Anton: "Ovo hodočašće je uspjelo ako je svakog od nas potaknulo da od ponedjeljka bude makar malo bolji čovjek nego što je bio do tada." A na to nas je svakako moglo potaknuti mjesto ukazanja i poruke Anđela mira i Blažene Djevice Marije, koje su davne 1917. godine donijete trojici malih pastira o miru, o nadi i ljubavi za cijelo čovječanstvo.

Bazilika Presvetog Trojstva

HODOČASTIMO I UPOZNAJEMO RH

Od ovog broja želimo u Brazdu uvrstiti i novo podpoglavlje: Hodočastimo i upoznajemo Republiku Hrvatsku. Cilj nam je župljanima prikazati svetišta i ljepote koje kao pojedinci posjetimo

kako bi ih predočili drugima i pozvali da se pridruže i aktiviraju. U ovom broju prikazujemo dio ljepota Gorskog kotara.

HODOČASNIČKI PLANINARSKI POHOD U GORSKI KOTAR

ILIJANA JULARIĆ

Prošle godine smo se u organizaciji udruge "Katolici na Internetu" odlučili za hodočašće u Krasno. Bili smo ispunjeni dojmovima i mislima da se pješaćenjem i planinarenjem mogu u dubini spoznati ljepote koje nam je Gospodin darovao. Zbog toga smo se i ove godine odlučili na sličan hodočasnički i planinarski pohod. U subotu, 21. lipnja, na prvi dan ljeta, nekoliko hodočanika iz Župe sv. Ivana Nepomuka pridružilo se hodočasticima iz drugih djelova naše domovine i uputilo na hodočasničko planinarenje u Gorski Kotar.

Krenuli smo u 7 sati iz Zagreba preko Karlovca do Novigrada na Dobri, gdje smo razgledali župnu crkvu i stari frankopanski grad. Župna crkva u Novigradu na Dobri nosi ime Uznesenja Blažene Djevice Marije. Sagrađena je u 16. stoljeću, a 1781. godine je dograđena jedna lađa. Crkvu je 20. kolovoza 1823. posvetio nadbiskup Maksimilijan

Vrhovac. Današnji župnik je vlč. Filip Vicić, koji nas je radosno dočekaao te nam ispričao povijest ove župe i najavio nam buduće aktivnosti. Potom smo se uputili u razgled starog frankopanskog grada koji se nalazi u bajkovitom krajoliku šumovitih i zelenih brežuljaka novigradskoga kraja iznad rijeke Dobre. U vrijeme Frankopana bio je to prostrani romanički burg, u pravom smislu frankopanski grad koji odiše jednostavnošću suprotno gradovima srednjeeuropskog područja tog vremena. Namjera je da se sustavnim radom i konzervatorskim zahvatima očuva barem postojeće stanje, rekonstruiraju najvredniji

dijelovi grada te omogućiti pristup i razgledavanje u turističke svrhe. Danas je južna kula u potpunosti rekonstruirana te je na njoj izgrađen vidikovac s kojeg puca prekrasan vidik. Pored grada vodi stara Karolinska cesta dalje preko rijeke Dobre i kamenog mosta

Župna crkva u Novigradu
na Dobri

građenog početkom 18. stoljeća zajedno s Karolinom.

Potom smo se uputili u Skrad. Rasprostrt na padinama Skradskoga vrha, okružen šumama crnogorice i bjelogorice, vidljiv i s udaljenih planina, Skrad koji se ujedno nalazi i na 700 m nadmorske visine, ima izvanredan prirodni položaj. Visoko se uzdigao nad kanjonom u kojemu su Zeleni vir, Vražiji prolaz i Muževa hižica, prirodne rijetkosti i iznimne ljepote. Iz Skrada se otvaraju vidici na dolinu Kupe i okolne planinske vrhunce. Zahvaljujući prirodnima i drugim pogodnostima, Skrad se razvio u značajno planinsko turističko središte u Gorskomu kotaru koje ima u tome dugu tradiciju. Naša pješačka odredišta bila su Zeleni vir i Vražji prolaz.

Zeleni vir je snažan izvor na dnu plitke, prostrane spilje nad čijim su se ulazom nadvile okomite stijene visoke 70 m, niz koje se ruši slap stvarajući blistavu vodu zavjesu. Zeleni vir dobio je ime po zelenkastoj

Zeleni vir

boji vode u jezercu koja nastaje u spilji. Ovaj prirodni fenomen nas se posebno dojmio. Potakao nas je da razmišljamo o vrijednostima i značaju vode za čovjeka. Još jedna nas se atraktivnost posebno dojmila, a to je 800 metara dugačak kanjon Vražji prolaz. Mnogi ga smatraju jednim od najljepših prizora u našoj zemlji. Kroz usku guduru-sutjesku, široku oko dva metra, među stijenama visokim stotinjak

metara, probija se gorski potok Jasle. Voda je stoljećima izjedala kamen da bi prokročila ovaj prolaz, koji zapanjuje snagom vodene stihije i divljinom vrletnih stijena. Nad njima na metalnim nosačima, usječenima u stijenu, napravljeni su mostići i stepenice kojima se prolazi. Okruženi šumom i stijenama, do nas je tek ponekad došao svjetlosni trak. Penjući se polako uz ovaj kanjon prema brdu, shvatili smo kolika je naša nemoć u odnosu na prirodu. Koliko čovjek stvari zna sagraditi, ali ništa nije toliko „veliko“, toliko moćno kao priroda.

Na kraju Vražijeg prolaza nalazi se spilja nazvana Muževa hižica. Ova spilja nalazi se iznad zaravni kojom završava Vražiji prolaz. Spilja je vrlo prostrana, dugačka i bogata sigama, a na kraju spilje, nalazi se jezerce u kojem živi čovječja ribica.

Nakon toga smo pješačili do vrha Skradske gore, a nakon toga do planinskog vrha Javorova kosa. Iznad Ravne Gore, odmah ispod planinske kućice, nalazi se izvor Božji studenac iz kojeg smo pili ljekovitu vodu. Jednom godišnje, odnosno zadnju nedjelju u srpnju, organizira se manifestacija “Hodočašće na Božji studenac”, druženje na izletištu Javorova kosa, koja svake godine okuplja sve veći broj ljubitelja prirode.

Stranci naš prelijepi Gorski kotar nazivaju „Mala Švicarska“, pa onda je jasna poruka: Pođite i uvjerite se u sami ljepote naše domovine. Neka vas prati Božji blagoslov, a iduće godine pođite i vi s nama na neku novu planinarsku avanturu i novo hodočašće kojim ćemo još više upoznati Hrvatsku.

BOŽIĆ PRIJE I SADA

DRAGICA BURIĆ, NIKŠIČANKA

Božić je bio i ostaje veliki blagdan. U tome ne postoji razlika od jučer do danas. Razlika je u običajima i načinu proslave.

Za razliku od danas mi smo se, u vrijeme moje mladosti, više družili, sastajali dogovarali gdje se sastati da bi se veselili Božiću. Išli smo po šest kilometara pješice i to dva sata prije polnočke, da bi pjevali božićne pjesme. Pjesma karakteristična za taj moj rodni kraj u to božićno vrijeme je „Hej janje moje“. Veselje se nastavljalo pjesmom uz kolo do početka polnočke.

U prošlosti je bilo zabranjeno vjerske blagdane javno slaviti i bili su radni dani.

Danas se automobilom brzo stigne do župske crkve i župljani se družu pred crkvom par minuta, a u prošlosti smo pješačili više od sata, družili se, pjevali putem i razgovarali. Poslije mise, nastavilo bi se plesati i pjevati još dugo ispred crkve, za razliku od danas, kada se svi brzo razidu.

Nije se gledalo puno na sat iako se sutradan, na Božić, moralo ići na posao, a đaci u školu. U prošlosti je bilo zabranjeno vjerske blagdane javno slaviti i bili su radni dani.

Zahvalni smo svećenicima što su nas učili vrijednostima naših

običaja i blagdana. Danas nema straha i odgovornosti pred nikim zbog slavljenja crkvenih blagdana. Pucalo se kuburama i „karabitom“ što nije najbolji način proslave, ali to je tada možda bilo i iz protesta. To znamo danas kad slobodno slavimo Božić. Na selu se nije previše obraćala pozornost na zakonitost nošenja i korištenja oružja, a i nije ga bilo previše.

U zadnje vrijeme obnavljaju se stari običaji o slavljenju Božića i Božićnih blagdana. U vrijeme moje mladosti djeca nisu dobivala darove za Božić, iz jednostavnog razloga jer je bilo puno djece, a roditelji su bili siromašni. Nije se moglo darovati svakome djetetu i onda nije dobio nitko dar. Za nas je to bilo normalno jer za drugo nismo znali. Bio je običaj da se djeci umjesto darova daju jabuke.

Mi možda nismo bili svjesni da imamo za dar sam Božić, naše obitelji, običaje. Danas mnogi kroz poklone i skupe darove doživljavaju „smisao“ Božića.

Moramo živjeti u nadi da će se stari običaji proslave Božićnih blagdan vratiti u naše domove i dobiti pravi smisao. Kad se izgovori riječ Božić čovjek osjeti toplinu, širinu, veličinu njegovog značaja jer to je sve oko nas, dio nas i u nama. Osjećaj i smisao Božića je čak i u zraku i čeka pravi trenutak da se spusti među nas na zemlju.

DRUGI KONGRES O PALIJATIVNOJ SKRBI

NADA KASUN

Drugi kongres palijativne skrbi Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem povodom Svjetskog dana hospicija i palijativne skrbi održan je od 10. do 12. listopada 2008. g. u Hrvatskom liječničkom domu u Šubićevoj ulici u Zagrebu.

Osvrt na to što je to palijativna skrb i hospicij te zaključke s Kongresa dala nam je dugogodišnja vrijedna volonterka, naša župljanka, Nada Kasun.

Živimo u svijetu koji vrednuje čovjeka po onome što ima, gdje radi, kako se odijeva, tko su mu prijatelji itd. S godinama, bolešću i promjenama imovinskog stanja mijenja se i njegov status i vrijednost u društvu, susjedstvu, a ponekad i u obitelji.

Kad se čovjek nađe u razdoblju teške bolesti i samog umiranja, više nije predmet brige zdravstvenih djelatnika, postaje teret društva, a često i obitelji. Da

ipak ne misle svi tako, poručuju nositelji i prijatelji palijativne skrbi.

Palijativna skrb je pristup kojim se bolesnicima suočenim sa smrtnom bolešću, i njihovim obiteljima unapređuje kvaliteta života.

Uz tešku bolest javljaju se psihički i psihosocijalni problemi vezani uz obitelj, prijatelje i samu bolest. Svim tim područjima života nositelji palijativne skrbi daju jednaku važnost. Nastoje pomoći obitelji i bolesniku.

Na Drugom kongresu palijativne skrbi u Hrvatskoj svi sudionici predlažu da doktori obiteljske medicine preuzmu brigu o pacijentu oboljelom od karcinoma u završnoj fazi njegova života.

Pacijent bi trebao dobiti sve što mu je potrebno za kućnu njegu: sestru, ambulantu za bol i volontera koji bi bio uz njegovu postelju do kraja života.

Mi volonteri smo educirani u ustanovi hospicija i palijativne skrbi. Imamo obećanje ministra zdravstva i socijalne skrbi g. Milinovića da će se graditi naša mala klinika tu blizu nas u Lučkom, (o tome više kad dobijemo izvješće).

Želimo da preko nas Božja ljubav dođe do bolesnika, da on to prepozna po načinu kako se volonteri brinu o njemu. Krist treba biti prisutan u svemu što radimo, a posebno u služenju.

GODIŠNJI SUSRET VOLONTERA ŽUPNIH CARITASA

MIRA DROBILO

U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu na Kaptolu održan je 15. studenoga 2008. g. godišnji susret volontera župnih caritasa Zagrebačke nadbiskupije, a povodom 75. obljetnice djelovanja Caritasa u Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Pozdravnu riječ održali su s. Jelena Lončar, ravnateljica Caritasa zagrebačke nadbiskupije i mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački i generalni vikar, koji je rekao da je temelj kršćanskog Caritasa Kristova ljubav koja vjernike čini suosjećajnim za patnje i potrebe bližnjih.

Prof. dr. Stjepan Baloban, pročelnik Katedre socijalnog nauka Crkve na KBF-u održao je predavanje na temu „Caritas u svjetlu socijalnog nauka Crkve“, gdje je istaknuto da su glavne smjernice socijalnog nauka Crkve ljudska prava i solidarnost. Posebno je istaknuo kako je danas vrlo važno da se glas kršćana više čuje u javnosti, odnosno da bi trebao biti prisutan putem javnih nastupa. Vjernici mogu najbolje sami izražavati kakav svijet žele i aktivno sudjelovati u svojim sredinama, ne samo u Crkvi već i u društvu, (tko može govoriti u ime vjernika bolje od njih samih?).

Sestra Jelena Lončar dala je izvrsnu prezentaciju pod naslovom „Caritas u Zagrebačkoj nadbiskupiji, trenutno stanje“ u kojoj je dala prikaz rada preko programa za starije osobe, koji obuhvaća

psihosocijalnu pomoć kao što je druženje, razgovor, duhovna pomoć, podrška u životnim potrebama, pomoć oko higijene te pomoć u kući.

Pored materijalne pomoći posebna se briga poklanja i beskućnicima, koji imaju zanimljiv program pružanja raznih vrsta pomoći, a između ostalog i pomoć u kući.

Najvažnija uloga caritasa je da ukloni svojim korisnicima osjećaj straha i beznađa i da podigne samopoštovanje putem psihosocijalne i duhovne pomoći.

Voditelj službe župnih caritasa Robert Futač imao je prezentaciju na temu: „Župni caritasi – trenutno stanje“, gdje je iznio neke statističke podatke, kao npr. da 40 % župa ima Caritas.

Gosti iz Hrvatskog Caritasa Boris Peterlin i Suzana Borko predstavili su akcije za Nedjelju caritasa i akciju „Za 1000 radosti“, gdje će prikupljena sredstva ove akcije biti raspoređena prvenstveno na obitelji koje imaju teško bolesno dijete.

Susret je uz radni imao i svečarski karakter. Okupio je 170 volontera iz 48 župa, a završio je misom u crkvi sv. Franje Asiškog na Kaptolu, koju je predvodio prof. Boris Balenović, predsjednik Caritasa Zagrebačke nadbiskupije. Iza mise nastavilo se druženje gdje su uz okrepu razmjenjivana iskustva. Iz našeg Caritasa događaju su prisustvovala četiri volontera, koji su obogaćeni nizom novih saznanja.

IZVJEŠĆE O RADU CARITASA ZA 2008. G.

ANĐELKA BUNIĆ

U ovoj godini Caritas župe sv. Ivana Nepomuka, imao je niz aktivnosti kojima se željela pružiti podrška i poboljšati kvaliteta života naših župljana.

Tijekom godine organizirali smo pomoć i dali usluge:

- pomoć u hrani;
- pomoć u odjeći i obući;
- novčana pomoć;
- kućni posjeti i razgovori;
- posjete u bolnici i u domovima umirovljenika;
- usluge savjetovanja i posredovanja;
- organiziranje hodočašća;
- izrada i prodaja kolača;
- izrada programa za starije osobe;
- traženje volontera za proširivanje aktivnosti;
- traženje novog prostora za potrebe Caritasa;
- održavanje i praćenje izgradnje novog Pastoralnog centra;
- opremanje prostora u staroj školi za potrebe Caritasa;
- redoviti sastanci jednom mjesečno;
- redovita dežurstva jednom tjedno.

Sve ove aktivnosti ne bi se mogle odvijati da nema naših vrijednih volontera i gospodina župnika, koji radosno rade i daju od srca dio svoga slobodnog vremena, kao i usluge prijevoza i svega ostalog da bi se rad mogao kvalitetno odvijati.

Ovdje neizostavno treba spomenuti odličnu suradnju s Osnovnom školom Lučko, kao i Područnim razrednim odjelima Stupnik i Ježdovec te njihovom Karitativnom skupinom na čelu s vjeroučiteljem Pavom, koji nam već tradicionalno dva puta godišnje sakupljaju hranu za korisnike. Preko ovih akcija ostvaren je cilj uključenja svih župljana u aktivnosti Caritasa.

U ovoj godini usluge Caritasa koristilo je 53-je korisnika. Ponosni smo da smo pomogli nekim obiteljima stati na svoje noge te im pomoć više nije potrebna.

Odjeća i obuća donosi se u staru školu srijedom od 9 do 10 sati i od 16,30 do 17,30 sati (zimsko računanje vremena) i od 9 do 10 sati, te od 17,30 do 18,30 sati (ljetno računanje vremena). Molimo da se odjeća i obuća ne ostavlja oko crkve.

Višak robe odvozi gospodin župnik u skladišta Nadbiskupijskog Caritasa u Rakitje. Zahvaljujemo časnim sestrama iz Hrv. Leskovca koje nam posuđuju kombi kad je to potrebno.

Ako znate neku osobu kojoj je potrebna pomoć ili ako Vas ovaj članak potakne da i Vi budete korisni, slobodno se obratite našim vrijednim volonterima: Edi i Mariji Brnčić, Anđelki Bunić, Miri i Franji Drobilo, Dragi Ivičku, Verici Lacković, Mariji Kerhač, Arseniji Kratočil, Mariji, Danijelu i Vjeranu Matešić, Dragici Mihić, Milici Žic i Nikoli Tomečaku, kao i gospodinu župniku Vjekoslavu Pavloviću, ili na br. tel: 65 30 357.

Humanitarne akcije učenika

AKCIJA SKUPLJANJA HRANE

VJEKOSLAV PAVLOVIĆ, ŽUPNIK
ANĐELKA BUNIĆ

Akcija sakupljanja hrane, koja je već postala tradicionalna, hvale je vrijedna i

Količina prikupljenih namirnica:

BRAŠNO (bijelo, integralno, gris, kukuruzno i krupica): 161 kg

ŠEĆER: 139,5 kg

SOL: 80 kg

ULJE: 35 l

RIŽA: 57 kg

TJESTENINA: 271 paket

KAVA: 2,5 kg

Posebne zahvale upućujemo Karitativnoj skupini i njihovom vjeroučitelju.

Dječja humanitarna akcija

korisna svima koji u njoj sudjeluju. Ova je nadmašila sve dosadašnje što je znak da su je prihvatili i učenici i roditelji kao i školski kolektiv.

Volonteri Župnog caritasa i župnik u ime korisnika, najtoplije se zahvaljuju učenicima, roditeljima, učiteljima i ravnatelju Osnovne škole Lučko i PRO Stupnik i Ježdovec na sakupljenoj pomoći. Uglavnom su prikupljene osnovne namirnice kao što su: brašno, šećer, sol, ulje, riža i tjestenina, a ostale namirnice bile su: konzerve, mak, mlinci, juhe, kalodont, puding, konzervirana rajčica, slatkiši, krušne mrvice, instant pire-krumpir, ječmena kaša, začini...

SOLIDARNOST NA DJELU

MILAN DESNICA

Još jednom su učenici Osnovne škole Lučko s učenicima iz Područnih razrednih odjela Stupnik i Ježdovec pokazali svoju velikodušnost. U akciji „Solidarnost na djelu“, koja je bila organizirana od 8. do 16. studenoga 2008. godine, prikupili su 1500 kuna. Sav prikupljeni novac uložiti će se u humanitarne akcije pomoći učenicima zagrebačkih škola. Kupnjom bona Crvenog križa naši učenici su pomogli humanu akciju i time pokazali svoju solidarnost prema onima kojima je pomoć potrebna.

VJERONAUK ZA OSNOVNOŠKOLCE

MONIKA PERIĆ

Već neko vrijeme, u župi se pokušava osmisliti vrijeme susreta koje bi bilo posvećeno našim osnovnoškolcima s područja naše župe, ali i šire. Napokon, želja nas animatora i budućih mladih vjeroučitelja, ostvarila se 15. studenoga ove godine kroz župski vjeronauk, osmišljen u dvije grupe učenika i to od 1. do 4. razreda i od 5. do 8. razreda.

Marija Matešić i Tihana Golubić preuzele su mlađu grupu, a Tihana Krajačić i Monika Perić stariju grupu.

Prva tema koja je bila obrađena je: Tko sam ja? Kako voljeti sebe?

Mlađa grupa se prvi put okupila u dosta velikom broju od šesnaestero djece, koji su bili oduševljeni igrom i molitvom. Pripremili su vrlo zanimljivi skeč kojim su oduševili sve okupljene. Djeca su bila uistinu otvorena za suradnju te se nadamo da će se ovakvi susreti nastaviti i da će se broj djece povećavati. Ovo je i poticaj za aktivno sudjelovanje na euharistijskim slavljinama i razumijevanje naše vjere. Župski vjeronauk je ujedno dodatak pripravi za prvu sv. pričest.

U starijoj grupi prvi put bilo je prisutno samo pet učenika. To i nije tako čudno jer je to ipak bio prvi put, a vjerojatno mnogi nisu ni znali da takav vjeronauk i postoji. Bili su dosta povučeni, ali budući da je pred njima razdoblje puberteta i mnogo pitanja, vjerujemo da će naš prijateljski odnos s njima potaknuti ih na aktivno sudjelovanje u vjeronauku. Cilj nam je da naše mlade

upoznamo s vjerom, da znaju živjeti i djelovati po onome u što vjeruju. Ovo sve pokušamo ostvariti i objasniti im na što jednostavniji način, njima pristupačan i razumljiv, odnosno kroz razmišljanja, kroz rad u skupinama, molitvu, pjesmu i igru. Želja nam je približiti im ono zbog čega se svi zovemo kršćani i jesmo Božja djeca, a to je beskrajna ljubav koju nam pruža Gospodin. Stoga smo svi optimistični i nadamo se povećanju broja mladih i to već pri sljedećem susretu.

Djeco i mladi pokucajte na naša vrata. Rado ćemo vas primiti, dapače jedva čekamo da dođete!

Sljedeće teme koje namjeravamo obraditi su: Kako voljeti bližnje? i Kako voljeti Boga?

O sljedećim terminima susreta pogledajte na oglasnoj ploči, web stranici župe (<http://www.nepomuk.hr>), poslušajte za vrijeme župskih obavijesti. Dođite!

Dječje misli

Nekoliko prvopričesničkih anegdota i misli.

Vjeroučiteljica Marija upita djecu na vjeronauku: «Djeco, koje su tri božanske osobe?»

Odjednom sve ruke u zraku.

Vjeroučiteljica, sva iznenađena znanjem i brojnim podignutim ručicama, razmišlja kako je svejedno koje dijete da odabere kada sva djeca znaju odgovor. Okrene se prema dječaku u prvoj klupi, sva radosna da čuje odgovor, o on ko iz topa:

„Tri božanske osobe su Adam, Eva i Isus.“

Pomalo smiješno, počinje ispitivati dalje, a što se sat bližio kraju to smo sve likove biblijske nabrojali od Adama i Eve, Mojsija i Krampusa, jednog pastira i dva kralja...Obnovili smo znanje o velikom broju biblijskih i nebiblijskih likova, a jesmo li nešto naučili?

- Tri božanske osobe su Otac, Sin i Duh Sveti.

Što se dogodi s lošom komunikacijom?

Vječno svjetlo postane nekima mliječno svjetlo.

Svetohranište Svetohranilica.

Izdvajam samo neke od mnoštva dječjih misli koje su me obogatile.

„Vječno svjetlo crvene je boje jer je to boja Ljubavi.“

„Crvene je boje jer znači STOP - stani i poklekni.“

„Ono će gorjeti do ponovnog Isusovog dolaska, a tada će ga On sam zagasiti.“

Marija Matešić

DJEČJE MISLI

Božić

Božić za mene predstavlja snijeg, nježnost, obiteljsku radost, ljubav, večeru i toplinu

Andreja Zeba, 4. r. Ježdovec

Za mene je Božić prijateljstvo, zabava i druženje. Božić u meni budi osjećaj sreće i veselja jer se rodio Isus.

Petra Iviček, 4. r. Ježdovec

Božić je za mene bor, poklon, lampice, tata i mama.

Maja Leko, 1. a Lučko

Za mene je Božić: veselje, radost, kada mama peče kolače, bor lijepo okićen, topla kuća u kojoj smo svi zajedno, prijateljstvo, kad svatko prima darove i kad se Isus rodio.

Perica Pejić, 4. r. Ježdovec

Božić je za mene dan veselja i dan kad je moja obitelj na okupu

Viktorija, 2. r. Ježdovec

Prijateljstvo

Prijateljstvo je kad jedni drugima pomažu, a posebno kad padnu u nevolju.

Sara Martinović, 1. a Lučko

Obitelj

Za mene je obitelj ljubav, sreća, pažnja, radost. Obitelj mi znači jako puno i uvijek će mi biti na prvom mjestu

Nika Velhes, 2. r. Ježdovec

Crkva

Crkva je za mene Isus.

Crkva je za mene raj.

Crkva su za mene anđeli i cijelo Kraljevstvo Božje.

Crkva su ljudi koji vjeruju Mesiji, Isusu Kristu.

Svi oni koji ne vjeruju, neka im Crkva bude mjesto ispovijedi.

Marko Matuzalem, 3.r. Ježdovec

SVI PUTEVI VODE U LUČKO

GENOVEVA ZIMMERMAN

U župu Stupnik-Lučko me vežu prekrasne uspomene iako su uključivale stvari koje su na početku bile neobične. Počelo je tako što su se mladi iz župe spremali na hodočašće u Rim u srpnju 2005. godine i imali dva slobodna mjesta u jednom od autobusa. Zahvaljujući časnim sestrama iz Karmela u Brezovici, ta dva mjesta smo zauzele Mihaela i ja. Osim činjenice što ne znam talijanski, brinulo me i to što nikoga ne poznajemo. Ispostavilo se, bez razloga, jer put je protekao u najboljem redu i svi su bili ljubazni, pristupačni i strpljivi prema dvjema padobrankama, čak su nas pozvali da dođemo na župski vjeronauk na jesen. Došla je jesen i vjeronauk je počeo, Mihaela je krenula, a ja ne jer nisam imala vremena i jer do Lučkog treba voziti 15-ak minuta, a ja sam se bojala voziti auto. Tako je prošao prvi vlak.

Godinu dana poslije, pretražujući po Internetu, naišla sam na stranicu Foruma za mlade HBK. Utaborena u sigurnosti iza svog nadimka, upoznala sam nekoliko dragih ljudi koje sam poželjela upoznati i uživati, pa sam počela dolaziti na forumaške susrete. Hodala sam prema peronu, a da to nisam ni znala. Otprilike u to vrijeme, sestra Anica Marija pozvala me na predavanja koja drži u Lučkom za mlade. Jooooj, išla bih ja, ali opet, nikoga ne poznajem. U međuvremenu sam bila prisiljena sjesti za volan, pa eto, ako znam

do Mercatonea, valjda ću nekako doći i do Lučkog. Stalno se to meni motalo po glavi, ali nikako krenuti, sve dok nisam susrela Tihanu i Luku, koje sam upoznala u Rimu i saznala da i oni idu na predavanja. Konačno i ja sam se odvažila doći. Sad sam već polako, ali sigurno ulazila u vlak.

Na predavanjima sam upoznala još mladih koji su mi ponovno dokazali da su moje brige oko (ne)poznavanja bile bezrazložne. Od početka sam se osjećala dobrodošlom i kao da ih znam oduvijek. Bližio se kraj školske i akademske godine, a time i ljetna stanka naših susreta. To smo željeli obilježiti vikendom – duhovnom obnovom na Lovniku u Planinarskom domu sv. Bernarda. Sve smo dogovorili, skupili se na sv. misi u Hrvatskom Leskovcu jedne sunčane subote u srpnju i krenuli. Putem sam načula izraze poput „to ti je u šumi“; „bez struje i tekuće vode“; „mislim da ima WC u kući“; a spominjali su se i nekakvi puhovi. Ipak, nitko od ostalih nije izgledao užasnut time, pa sam zaključila da ćemo preživjeti i da nam se, dok smo zajedno, ništa loše ne može dogoditi. Dok sam o tome razmišljala, shvatila sam da stara ja nikada ne bih otišla na vikend s ljudima koje znam tako kratko, a neke uopće ne i još bila tako smirena pri tome. Začudila sam se sama sebi. Vikend je bio detaljno isplaniran, ali sve se odvijalo spontano i opušteno. Događalo se toliko toga, a sve bez žurbe i nervoze: pripremali smo hranu, jeli zajedno, prali suđe, čistili, nosili vodu

i drva, molili, imali razgovore, pjevali, igrali se i šetali. Otprije nisam znala skoro niti jednu pjesmu koju smo pjevali i zbog toga mi je bilo neugodno pred mojim novim prijateljima, ali opet bez razloga, nitko me nije osudio zbog toga. Budući da smo bili okruženi prekrasnom šumom (istom onom koje sam se u početku bojala), nije bilo mobitelskog signala, pa smo uglavnom bili okrenuti jedni drugima. To nam je dalo priliku za više razgovora i bolje upoznavanje. Ulovila sam se kako se povjeravam ljudima bez onog grča „što li će sad misliti o meni?“. U nedjelju popodne osjećala sam se kao kod kuće, sve mi je bilo žao ostaviti kućicu bez struje i tekuće vode, puhove i nekakve oči koje se noću sjaje iz šume. Pogotovo mi se nije rastajalo od mojih novih prijatelja s kojima sam naučila reći što mislim i pokazati što osjećam

bez zadržke. Što je to toliko drugačije, ljepše? Zašto se osjećam sigurno unatoč nepoznatim i nepovoljnim uvjetima? Možda to što se u većini životnih situacija očekuje da izgledaš ovako, znaš to i to ili radiš nešto jer „svi to rade“. Ovdje se zna da nije na nama ljudima da sudimo, nije bitno svidjeti se ljudima već Bogu. Zna se da nije bitno koliko novaca imaš, kako izgledaš, kako se oblačiš i znaš li nacrtati katapult. Zato mi je utopak navečer najdraži dio radnog tjedna. Kao da mi je zajednica već dulje vrijeme bila nadohvat ruke, ali ja se nisam pomicala. Sada kad sam konačno tu, zahvaljujem Bogu na milosti što me ovdje doveo. Pozivam i sve druge da se pridruže vjeronauku za mlade koji se održava utorkom u 20 i 15 sati u prostorijama samostana sestara karmelićanki BSI u Hrv. Leskovcu.

PARAY LE MONIAL - SREDIŠTE OBJAVE BOŽANSKOG SRCA ISUSOVA

TIHANA KRAJAČIĆ

Neopisivo iskustvo Paray le Moniala i bezvremene ljubavi Božanskog Srca Isusova za mene je počelo ove godine saznanjem o održavanju Foruma mladih u Paray le Monialu od 15. do 20. srpnja 2008. godine.

Ideja o sudjelovanju na ovom Forumu me zaokupila jer zbog zdravstvenih problema a i novčanih razloga nisam mogla planirati odlazak na Svjetski susret mladih u Sidney. Forum u Paray le Monialu održavao se u isto vrijeme kada i susret u Sidney-u stoga sam odlučila upoznati duhovnost i samu zajednicu Emanuel koja je bila organizator susreta u PLM-u.

Prije samog Foruma održale su se molitve i klanjanja u nekoliko zagrebačkih župa. Osobno me se dojmio susret u Gornjem Vrapču u župi sv. Barbare. Tema razmatranja je bila Božansko Srce Isusovo. Tek tada sam shvatila značenje ovoga blagdana i štovanje BSI i slavljenje devet prvih petaka. Sve ovo je počelo u jednom malom mjestu Paray le Monialu u Burgundiji.

Kako bih još više produbila svoju duhovnost, znanje i iskustvo odlučila sam se za posjet tome gradu. Bilo je neobično ići na ovakav susret sam. Oduševilo me i iznenadilo kako se pedeset ljudi različitih godina, profesija, može tako dobro povezati. Među njima sam i ja pronašla prijatelje i počela dijeliti nešto posebno s

njima, dijeliti srce i istu ljubav koju nam je Božanski Otac darovao.

Krenuli smo 14. srpnja navečer osnaženi nadom da ćemo iskusiti nešto novo i drugačije. Bilo je zanimljivo čuti zbog čega su se ljudi odlučili za Forum i iako je bilo mnoštvo razloga nismo u biti znali što nas očekuje. Sam susret počeo je u utorak 15. srpnja molitvom, misom i prigodnim zabavnim programom s iznošenjem iskustava ljudi o susretu s Gospodinom.

Svaki dan susreta započinjao je molitvom pohvala. Te su molitve značajne za Zajednicu Emanuel i to je jedan od pet načina molitvi u katoličkoj crkvi. Pohvala znači slaviti Gospodina molitvom i zahvaljivati mu za dobro koje nam je učinio.

Nakon pohvala uslijedila su zanimljiva predavanja koja su vodili otac B. Murphy iz New York-a, J. Vanier poznati propovjednik, N. i V. Mathieu i drugi.

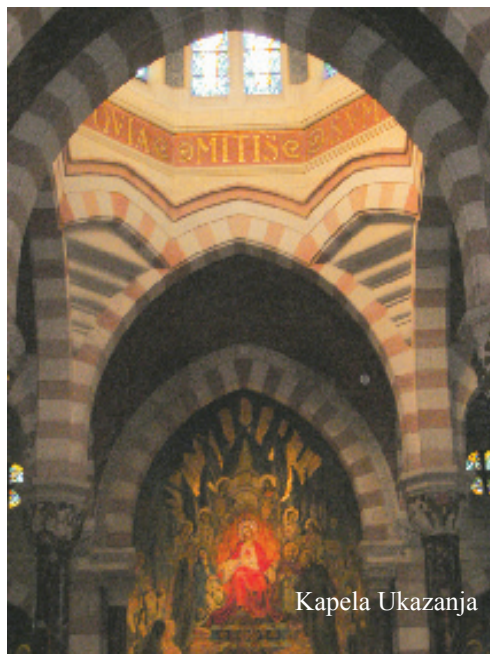
Nakon predavanja slavili smo sv. misu te gledali prijenos iz Sidney-a.

Poslije smo imali slobodno vrijeme i pripreme za tematske radionice.

Nakon radionica smo imali „shering grupe“ kojima je cilj dijeljenje onoga što nas muči te iznošenje svojih iskustava prethodnih dana i posebne Božje prisutnosti u našem vlastitom životu. Prilikom „sheringa“ drugi sudionici grupe šute i slušaju. Kasnije se u „shering grupi“ moli za određene nakane koje sudionik grupe iznese. Zatim se zaziva Duh Sveti i otvara Sveto pismo u kojem nalazimo Božju poruku za taj dan i tu nakanu. Poslije zaziva Duha Svetoga zahvaljujemo Mariji i molimo za njezinu zaštitu.

Svakodnevno nakon „sheringa“ uslijedio je Festifal mladih s različitim aktivnostima: sportskim, zajedničkim druženjima nacija, posjetima različitim štandovima humanitarnih organizacija, obilaskom grada, ali i odmorom. Imali smo i organiziran posjet kazalištu gdje su mladi različitih nacija zajedničkim radom u školi glazbe priredili poučan mjuzikl „Joshua“ s temom izgubljene ovce.

Za vrijeme Festivala mladih imali smo mogućnost za svoju osobnu molitvu pred Presvetim koje je bilo cjeli dan izloženo u parku pokraj glavnog šatora. To je posebno iskustvo blizine Krista u našoj prirodnoj okolini. Navečer se Presveto prenosilo u Kapelu ukazanja gdje je bilo cjelovečernje klanjanje. Nakon večere imali smo organiziran večernji program s nastupom grupa iz različitih zemalja i iznošenjem svjedočanstva ljudi koji su primili Isusa u svoj život. Večernja molitva i program se znao odužiti do dugo u noć, a potom smo znali otići pojedinačno ili u grupi na

Kapela Ukazanja

klanjanje u Kapelu ukazanja.

Što mogu posebno istaknuti?

To je mali gradić na dvije rijeke koje se spajaju u jednu s prirodnim ljepotama, alejama i parkovima. U njemu se nalazi kapelica u kojoj se Gospodin ukazao Mariji Margarete Alacoque koja je pripadala klauzurnim redovnicama od Pohodenja i objavio joj tajnu Božanskog Srca Isusova. Ovdje se nalazi i crkva gdje se čuvaju kosti sv. Klaudija le Colomiera velikog profesora, propovjednika i odgojitelja koji je privodio duše k Bogu slijedeći put milosrđa i ljubavi. U gradu je mnoštvo muzeja, zanimljiva diorama o životu sv. Marije Margarete Alacoque, druge zanimljive sakralne građevine i prekrasna bazilika koja odiše posebnom jednostavnošću. Posebnost Paray le Moniala je i kapela sv. Ivana u kojem je cjelodnevno izloženo Presveto i koja zrači posebnim mirom.

Svaki dio ovoga grada je poseban. Čak

nam je i siromah koji je prosio pri ulasku u kamp donio neizmjereno bogatstvo u naš život. Moram priznati da je ovo moje najljepše i najnadahnutije hodočašće.

Predzadnje noći tijekom klanjanja i molitve u procesiji svećenika i svih mladih doživjeli smo posebno iskustvo Božje prisutnosti. Svi smo naučili živo razgovarati s Njim, oslušivati što nam govori. Naučili smo i predati mu se potpuno u ruke, u Njegov zagrljaj.

Paray le Monial je mjesto u kojem svako ljudsko srce osjeti potrebu predanja u Kristovo srce koje je izranjeno, krvlju obliveno i posvećeno samo za nas malene.

Nakon pet dana molitve, upoznavanja mnogih kultura i naroda, sadržajnih predavanja, zajedničkog rada grupa za vrijeme obroka, dubokih klanjanja i još mnogo toga, došlo je vrijeme povratka u našu domovinu. Na putu prema Hrvatskoj međusobno smo izmijenili svoja iskustva, rekli što nas se posebno dojmilo, a to je bilo osobno iskustvo Gospodina i Njegove veličine.

Na povratku smo posjetili prekrasan mali gradić Ars koji je poznat po sv. Ivanu M. Vianney-u, poznatom ispovjedniku. U Arsu smo obišli veliku baziliku, muzej te smo pogledali film o životu ovoga sveca. Nakon toga smo imali „shering grupu“ u prirodi. Svi pamtimo ovaj zadnji dan, miris francuskih livada, požetog žita i prekrasnih travnjaka punih boja.

Iza nas je ostala Francuska, a put nas je odveo prema Padovi. U svetištu

Riječi koje je Isus uputio Mariji Margaret Alacoque prilikom prvog ukazanja na sam blagdan sv. Ivana Evanđeliste, 27. prosinca 1673. g.:

„Moje božansko Srce tako je raspaljeno ljubavlju prema ljudima da više ne može u sebi zadržavati plamenove svoje žarke ljubavi, već ih mora razasuti. Tebe sam kao ponor nevrijednosti i neznanja odabrao da ispuniš taj veliki naum, da tako sve bude učinjeno od mene.“

našeg Leopolda Bogdana Mandića slavili smo misu na talijanskom, a čitanja su bila pročitana na hrvatskom. Obišli smo i baziliku sv. Antuna Padovanskog gdje se čuvaju njegove svete relikvije. Susreli smo drage svećenike i redovnike koji čuvaju ova sveta mjesta. Iskustvo Paray le Moniala i susreta u duhu Emanuela značilo je bogatstvo za sve sudionike ovoga Foruma. Nadam se da će ovo biti početak našeg još dubljeg duhovnog rasta. Svi koji požele upoznati rad zajednice Emanuel mogu doći na večeri evangelizacije te s pohvalama i u klanjanju slaviti Gospodina i zahvaljivati mu. Večeri se održavaju svakog prvog petka u mjesecu u crkvi sv. Marije na Dolcu u 19:30 sati.

MOJE PRVO ISKUSTVO PLANINSKOG KRIŽNOG PUTA

PETAR BUNIĆ

Planinarska bratovština sv. Bernarda, kao i mnogo puta dosada, organizirala je 42. planinarski križni put na jednoj trasi. Osmišljen je kao dvodnevni duhovni put u razmatranju posljednjih Isusovih događaja na Zemlji. Posebni naglasak je bio na „Marijinom križnom putu“, tj. njezinim mukama što ih je prolazila kao bespomoćna majka svoga jedinstvenoga sina, bogočovjeka, kojega je pratila sve do križa.

Na mjestu okupljanja pred župnim dvorom u Stojdragi velikodušno nas je dočekaو grkokatolički župnik Mile Vranešić. Okupilo se oko 140 mladih hodočasnika iz raznih župa s područja Zagreba i okolice. Nakon doručka krenulo se prema župnoj crkvi sv. Jurja gdje je bila prva postaja križnog puta. Vlč. Vranešić nadahnuto je govorio o razlikama grkokatoličke i rimokatoličke crkve skrećući pažnju na raznolikost koja upotpunjuje Crkvu, slično kao što su ljudi, svi različiti, a opet slični. Kako je bilo divno vidjeti mnoštvo mladih ljudi koji su se okupili iz istog razloga: hvaliti i slaviti Krista koji nas je

otkupio!

Mi smo se zbog Njega okupili. On je bio s nama, pojavljivao se na različite načine, tako i kroz ljude koje smo susretali i upoznavali. Te ljude nam je stavio na naš put zbog nas samih da Ga naučimo cijeniti i spoznamo Njegovu dubinu!

Krenuli smo putevima kroz predivnu prirodu žumberačkog kraja. Isus je bio s nama i pokazao nam što je stvorio da gospodarimo nad time. Pitam se da li nam je želio skrenuti pažnju i na to da se odgovornije ponašamo s tim darom? Sigurno je!

Nakon druge postaje posebno me se dojmio dio u kojem je svaki od sudionika dobio poruku za razmišljanje u tišini i šutnji koja je trajala do treće postaje. Podijelit ću s vama svoju poruku i priču vezanu uz nju.

Na poruci je pisalo „Majko Božja, moli za nas“.

Pomislio sam što mi ta poruka govori, jer se te riječi često izgovaraju u molitvi. U ovom slučaju tu poruku nisam izgovorio već pročitao kao da mi netko drugi to

govori, tj. bila je namijenjena upravo meni, ali isprva nisam shvaćao značenje pa sam se molio Mariji za nas hodočasnike. Odgovor na moje pitanje je stigao tek na posljednjoj postaji gdje sam se ispred kapelice fotografirao sa svojom djevojkom. Pregledavajući fotografije s križnog puta primijetio sam da na toj fotografiji na luku kapelice stoji veliki natpis iznad naših glava, „Kraljice Hrvata, moli za nas!“. Tada sam shvatio da je poruka, tj. molitva bila upućena za Doru i mene! Majko Božja, hvala ti! U posljednje četiri godine sam shvatio kako je Ona prisutna u mom životu, a pogotovo kad god mi je najpotrebnije. Molim Mariju i za svakog čitatelja ovog teksta da mu udijeli Božji blagoslov!

Pred večer smo stigli na 7. postaju u Rudama koja je ujedno bila i posljednja prvoga dana križnog puta. Večernju misu predvodio je vlč. Domagoj Matošević, povjerenik za pastoral mladih zagrebačke nadbiskupije, a nakon svete mise bilo je klanjanje i bdjenje pred Presvetim oltarskim sakramentom, koje je trajalo cijelu noć. Svatko tko je želio mogao se prijaviti za jednu od smjena bdjenja pred Presvetim oltarskim sakramentom. Prenoćili smo u osnovnoj školi u Rudama. Sljedeći dan smo imali puno manje za hodati, a vrijeme je bilo prekrasno, sunčano i toplo kao i prvoga dana. Tempo hodanja je bio lakši u skladu s pomalo umornim nogama i žuljevima. Na postaji u Otruševcu je

bila veća pauza prije završetka križnog puta. Mladi iz župe sv. Ivana Nepomuka Stupnik-Lučko su svim okupljenima priredili poučnu i duhovitu predstavu o okultizmu, ovisnostima, grijehu i povratku Isusu, po Mariji.

Sa zadnje postaje u Maloj Jazbini, povorka je krenula uz upaljene svijeće prema župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Lugu Samoborskom. Već pomalo umorni, ali ispunjeni Božjim blagoslovom, oprostili smo se od dragih prijatelja uz svetu misu i pjesmu.

Ovo je bio moj prvi planinarski križni put za koji vjerujem da nije posljednji. Od neprocjenjivog značaja su ovakvi tipovi druženja i razmatranja Marijine i Isusove muke, jer je Isus rekao: „Gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima.“ (Matej 18, 20).

Skeč mladih na Otruševcu

Župna crkva Lug Samoborski

HOLYWIN

“SVETOST POBJEĐUJE“

BDIJENJE MLADIH ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE
UOČI SVIH SVETIH

IVA KARAČIĆ

Društvo u Hrvatskoj sve više prihvaća proslave koje nam dolaze iz zapadnih zemalja, a koje se datumom često poklapaju s vjerskim blagdanima, no ne i sadržajem. Sve češće se „Noć vještica“ obilježava dan uoči blagdana Svih svetih.

Zagrebačka župa sv. Blaža te animatori mladih župa grada Zagreba i okolice odlučili su odgovoriti na tu sve popularniju proslavu. Naime, u spomenutoj župi održao se 31. listopada program za mlade pod nazivom Holywin-Svetost pobjeđuje. Skupilo se oko 500 mladih iz zagrebačkih župa i šire okolice. Susret je započeo misnim slavljenjem u 19:30 sati koje je predvodio o. Dario Tokić, karmelićanin.

U svojoj propovijedi otac Dario je naglasio potrebu sviju nas za svetošću i objasnio nam poziv svakog od nas na svetost. Nakon mise, u župnoj dvorani u Kordunskoj ulici, bio je izveden igrokaz o životima pojedinih svetaca o kojima se malo zna ili o onim svecima o kojima puno pričamo, a ne znamo kakav je bio njihov život. Kroz dojmpljivi igrokaz tako su predstavljeni sv. Ivan Maria Vianney, Martin, Brcko, Agata, Agneza i Filomena. Cilj projekta bio je posvijestiti sebi i ostalim vjernicima da smo pozvani na svetost, da nas svaki naš korak, svaka misao i svaka riječ vodi k svetosti. Jer, svetac se ne rađa, svecem se postaje svaki dan.

Nakon igrokaza mladi su se družili i međusobno upoznavali doznajući više jedni o drugima u svjetlu vjere, potičući se na slavljenje Boga. Time je u potpunosti ostvaren cilj projekta Holywin-Svetost pobjeđuje.

INTERVJU MARIJA MATEŠIĆ

INTERVJU S ANIMATORICOM MLADIH NAŠE ŽUPE

RAZGOVARALA: JANA KAIĆ

Reci nam nešto o sebi. Što studiraš, što radiš u slobodno vrijeme?

Ime mi je Marija i imam 22 godine. Živim s mamom i dva brata, Danijelom i Vjeranom nakon što nam je tata nedavno preminuo. Studentica sam 4. godine Katoličkog bogoslovnog fakulteta i 1. godine Studija socijalnog rada u Zagrebu. Što se tiče slobodnog vremena, svako vrijeme je za mene vrijeme slobode. Posvećujem ga osobama i stvarima koje volim: Bogu koji mi daruje malena čuda svakoga dana; obitelji koja mi je ognjište mira i utjehe; prijateljima koji su mi neprestana potpora.

Volim osluškivati prirodu tako da sam odnedavno i član planinarskog društva, a pomalo se bavim i fotografijom. Pjevam u četiri crkvena zbora, jer uistinu vjerujem da je pjesma dvostruka molitva (sv. Augustin). Rekreativno se bavim sportom i volim pročitati neku dobru knjigu barem da ne sakuplja prašinu na polici.

Ti si jedna od nekoliko mladih u našoj župi koji su pokrenuli okupljanja i druženja. Kako je sve počelo i kada?

Misli mi sežu u vrijeme dok je u župi kapelan bio vlč. Božo Belinić koji je započeo susrete vjeronauka i druženja mladih. Iako nas tada nije bilo mnogo ta mala zajednica rasla je sve više u evanđeoskom duhu i međusobnoj solidarnosti. Od tada su mnogi mladi

započeli svoj životni poziv, bilo svećenički i redovnički bilo obiteljski što smatram poticajem Duha, jer postali smo svjesni svoje zadaće da donosimo plod na kojem god putu i u kojem god se pozivu našli. I okupljanja mladih ovih proteklih godina, inicijativom bivšeg kapelana vlč. Ivice Zlodija kao i našeg župnika vlč. Vjekoslava Pavlovića, ostala su stalna naročito zbog žive vjere mladih u poziv kršćanina u svijetu.

Na koje sve načine sudjeluješ u životu župe?

Vjerojatno me mnoga djeca prepoznaju kao vjeroučiteljicu ili možda vjeromučiteljicu?! Protekle četiri godine pomažem župniku u vođenju župne kateheze za prvopričesnike, a od nedavno u suradnji s ostalim mladima u župi pomažem i u vođenju župskog vjeronauka od 1. do 8. razreda.

Član sam župskog Caritasa, uredništva župskog lista „Brazda“ i župske web stranice, članica zbora mladih „Allegro“, animatorica mladih Zagrebačke nadbiskupije i animator duhovnosti zajednice mladih „Zrno nade“ osnovane prije tri godine na području naše župe.

Napominjem da sve ono što radim i način na koji doprinosim pastoralu župe, ostvarujem u zajedništvu mnogih čiji je doprinos jednako vrijedan. Sve osobe koje malim žrtvama doprinose bogatstvu naše župe kao što su djeca župskog vjeronauka, članovi Caritasa, teta Arsenija, nanovo su

me potakli na smisao i važnost moje uloge laika u životu župske zajednice.

Kakva su ti iskustva u radu s potrebitima?

Djelovanje u župnom Caritasu uistinu je mnogo doprinijelo mome pogledu na svijet, duhovnom rastu, a otuda i volji za upis fakulteta Socijalnog rada. Htjela bih naglasiti, bez da podcijenim i druge aktivnosti u župi, Caritas je oslikao lice siromašnog čovjeka dajući mu poticaj za novu nadu. Svi suradnici i djelatnici Caritasa posvetili su mnogo truda i vremena za sve bolesne i nemoćne na području naše župe i šire. Odricali su se i od svojega za one kojima je siromaštvo ušlo na „mala i velika vrata“. Zahvaljujem se Bogu i svima koji neprestano pomažu svojim donacijama da suradnici Caritasa mogu pomagati potrebnima. Upravo je Caritas za mene lice Božje u svijetu koje pruža duhovnu i materijalnu pomoć te zaštitu i solidarnost za čovjeka koji je slika Božja. Zahvalno i vjerodostojno je stoga reći da smo svi mi Caritas.

Kakve planove imaš u skoroj budućnosti?

Ne razmišljam o budućnosti na način nekog zacrtanog plana, već uistinu želim istinski živjeti ovo sada. Ono što sada stvaram, neka donese plodove za moj i život mojih bližnjih. Trudim se zato svakoga dana biti vjerodostojna u svakoj stvari koju radim, odgovorna za svoje postupke i mudra u životnim odlukama. Što će biti sutra ostavljam Providnosti koja me i do sada u životu pratila stalno me opominjući da se ne brinem što ću sutra obući ili jesti jer dati će Bog. I to ne vjerujem samo kao „lijepu izreku“ već kao duboku istinu.

Što te potiče na sve tvoje aktivnosti i što te uistinu ispunja?

Najviše od svega svakidašnji razgovor s Bogom: na cesti, u tramvaju, na ispitu (hi, hi, hi...), u licima ljudi...

Trudim se primijetiti sva čudesa i malene stvari koje se svakodnevno događaju, a koja su izraz istinske Božje ljubavi. Sve obaveze koje imam i radim trudim se izvršiti s odgovornošću i brigom za dostojne plodove moga rada. Isto tako vjerujem da ne treba raditi ništa što priječi duhovno i fizičko zdravlje, bez da mi to bude opravdanje za lijenost i nemarnost. Od kada radim s prvopričesnicima

Marija Matešiće

moram priznati da su mi oni sami veliko svjedočanstvo Boga u svijetu. Njihove male i pametne glavice toliko su puta postidjeli moju, a uistinu toliko su me puta obradovali svojim malenim svjedočanstvima i dali novi poticaj za ustrajnost.

Postoji li neka misao vodilja u tvome životu koja ti je posebno bliska?

Navela bih misao sv. Terezije Avilske: „Dosta mi je priglupe pobožnosti i namrgođenosti svetaca“, kao i grafit: „Noinu arku sagradio je amater. Titanik je djelo profesionalca.“

Kao animatorica mladih, što bi poručila mladima naše župe?

Proteklih godina sama sam se uvjerila da nije najvažnije nešto raditi zato što se mora, zato što drugi od tebe to očekuju kao vjernika. Prvotni cilj uvijek treba biti samo dobro koje je Isus, kojega ljubimo i radi kojega činimo sve stvari za naše i tuđe spasenje. Duboka i postojana ljubav prema Bogu, ali prožeta živim osjećajem za Božju prisutnost, a ne samo lijepim frazama o Bogu, otvara vidike poziva svakog čovjeka. Tada će sav rad u župi i svakidašnjim poslovima, ma kako možda naizgled malen i neznan bio, biti vjerodostojan.

Istina je i to da smo mi „Crkva“ i nemojmo je se sramiti, a pogotovo ne u svijetu u kojem ateizam uzima sve više maha, a kritika prema njoj, većma nesuvisla, presušuje ljubav prema istinskom smislu Crkve. Crkvu treba graditi uzajamno svaki dan (sv. Franjo) i sva kritika prema Crkvi kao instituciji, neka bude prožeta još većom ljubavlju prema njoj. Tako će onda svaki vjernik, uvidjeti smisao da svoj poziv kršćanina konkretizira na

način da doprinosi Crkvi kao zajednici i općem dobru svih vjernika...

Što te najviše rastužuje kada gledaš stanje u današnjem svijetu?

Mogla bih reći puno toga što mi unosi nemir i tjeskobu. Ravnodušnost i otuđenost su se polako ušuljale u ljudske živote i dovele do velikih prijeloma. Egoizam je vidljiv u svim porama društva, kao i preveliki utjecaj „krive slike slobode“ koja se prikazuje mladima bez poziva na odgovornost i suživot. Nasilje i ratovi, politika koja nerazborito isključuje vjeru „kao privatnu stvar“, siromaštvo mnogih nasuprot bogaćenju onih koji misle da drže svijet u svojim rukama, nisu samo primjer današnje situacije. Tako je oduvijek bilo, samo smo možda u duhu vremena postali toga svjesniji.

Mogli bi plakati danima za sve ono što se svakodnevno događa u svijetu i u našoj blizini, ali, radije uzmimo mi „kist“ i počnimo „bojati svijet“. Postanimo mi vjerodostojni svjedoci, borci za pravdu, za čistoću i ljepotu života. Mi možemo učiniti da svijet postane bolji i pravedniji. To se često zaboravlja jer našu odgovornost prebacujemo na druge. Budimo mi dodir Božji u svijetu, svakog dana iznova...

Neka nam u tome najveći primjer bude Isus Krist i njegovo raspeće, progon kršćana i mučeništvo svetaca. Iako sile zla u svijetu postoje, one ne zaslužuju nimalo pozornosti nasuprot dobru koje i pojedini čovjek sam može ostvariti, a naročito u zajedništvu s drugima.

Svim župljanima zaželjela bih blagoslovljen Božić i mirom prožetu nadolazeću godinu. Neka nam svima u srcima odzvanja Istina po kojoj smo uistinu stvoreni za hod u novosti života.

SV. BARBARA

POMOĆNICA U NEVOLJI

Kao i kod tolikih drugih svetaca i mučenika iz prvih kršćanskih vremena tako i kod svete Barbare moramo priznati da znamo jako malo pouzdanoga o njezinu životu i smrti. Upućeni smo na kasnije nastale legende, koje su se splele oko njezina lika. Vjera u moćni zagovor svetaca uvrstila je svetu Barbaru među 14 velikih pomoćnika u nevoljama. Kršćanski puk zaziva je osobito kao zaštitnicu dobre smrti. Znamo koliko je tu svetu djevicu štovao mladi poljski svetac sv. Stanislav Kostka, i osjetio njezin moćni zagovor u svojoj teškoj bolesti. Svetica mu se ukazala u pratnji dvaju anđela, od kojih ga je jedan i pričestio, jer njegov stanodavac, fanatični protestant, nije dopustio pristup katoličkom svećeniku u svoju kuću.

Seljaci zazivaju sv. Barbaru za nevremena protiv groma. Njoj se utječu i rudari, koji su radeći pod zemljom uvijek u opasnosti. Zanimljivo je da su sv. Barbaru za vrijeme ratova zvali u pomoć artiljerici i to ne samo katolici već i protestanti, koji donekle zaziru od štovanja svetaca. Njezine uspomene nije nestalo ni u protestantskim zemljama, kad je reformacija izbrisala spomen mnogih svetaca.

S blagdanom svete Barbare povezani su i neki adventski običaji. U nekim našim krajevima stavlja se žito u tanjuriće, koje proklija, zazeleni se te postaje božićni ures u kućama i crkvama. Drugdje opet siju pšenicu tek na blagdan sv. Lucije, devet dana kasnije. U zemljama njemačkog jezičnog područja odrežu na blagdan sv. Barbare grančicu s trešnje, stave je u vodu

i na toplo, pa ta grana za Božić procvjeta. Tako je sveta Barbara jedna od adventskih glasnica, koja nam naviješta Božić, dan u koji je procvao najljepši cvijet na stablu čovječanstva, Isus Krist. To je već naviješteno u Starom Zavjetu od proroka Izaije, koji piše: „Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit iz njegova korijena.” (Iz 11, 1).

I sveta Barbara divan je cvijet, koji je procvao na stablu kršćanstva. Legenda pripovijeda da je bila kćerka Dioskorusa, bogatog trgovca purpurom u gradu Nikomediji u Maloj Aziji. Otac ju je htio udati za bogatog prosca. Kako je bila lijepa, čuvao ju je kao dragulj, i prije nego je otišao na jedno dulje putovanje, zatvorio ju je u neki toranj s dva prozora. Možda i zato da ne bi došla pod utjecaj kršćanstva. Kad se vratio, našao je na tornju probijen treći prozor, a na pragu njemu mrski znak križa. Barbara mu je hrabro priznala da je ona dala učiniti oboje: tri prozora, da je podsjećaju na tajnu Presvetog Trojstva, a križ, da je podsjeća na otkupljenje. Otac je pobjesnio od gnjeva i predao je na muke. Kako je Bog čudesno iscijelio njezine rane, otac ju je ponovno predao sucima i sam je ubio vlastitom rukom. Tako legenda kaže.

Neki misle da je, po svoj prilici, poginula za svoju vjeru god. 306. A iz mučeničke smrti i sv. Barbare i tolikih drugih mučenika izrastao je život i snaga duha koja nadvladava svako progonstvo.

Vjerujemo da se pobožni kršćanski

osjećaj ne vara zazivajući u pomoć svetu Barbaru. U likovnoj umjetnosti slika se s mačem i kaležom u ruci te kulom ispod njezinih nogu, a ovu sveticu ovjekovječio je prekrasnom slikom H. Holbein stariji.

Molitva sv. Barbari za dobru smrt

Sveta djevice Barbaro!

Kad si svjedočila za svetu vjeru Isusovu svojom krvlju, onda ti je premilostivi Isus obećao da će oni koji te zazivaju u pomoć, biti oslobođeni od nagle i nepripravne smrti. Učini, dakle, pomoćnice moja, da se Isus spomene prolivene djevičanske krvi i žarke ljubavi tvoje te po dobrotivom obećanju svojem ne dopusti da duša moja izađe iz tijela prije nego se očisti pravom ispovijeđu i Presvetim se Oltarskim sakramentom okrijepi za put u vječnost! Amen!

Sv. Barbara

Preuzeto s Interneta

Tihana Krajačić

MOLITVE

LITANIJE PONIZNOSTI

Gospodine, smiluj se
 Kriste, smiluj se
 Gospodine, smiluj se
 Kriste, čuj nas
 Kriste, usliši nas
 Oče nebeski, Bože, smiluj nam se
 Sine otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se
 Duše Sveti Bože, smiluj nam se
 Isuse, čista i ponizna srca,
 učini srce moje po srcu svojem
 Od želje da budem veličana,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem voljena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem čašćena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem slavljena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem prva,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem pitana,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem hvaljena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od želje da budem poznata,
 Oslobodi me, Isuse
 Od straha da ne budem ponižena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od straha da ne budem prezrena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od straha pred bolom prijekora,
 Oslobodi me, Isuse
 Od straha da ne budem oklevetana,
 Oslobodi me, Isuse
 Od straha da ne budem zaboravljena,
 Oslobodi me, Isuse
 Od straha da ne budem u pravu,

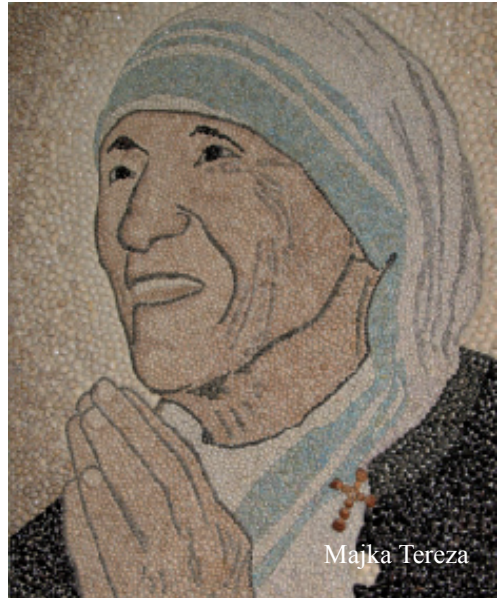
Oslobodi me, Isuse
Od straha da ne budem ismijana,
Oslobodi me Isuse
Od straha da ne budem sumnjičena,
Oslobodi me, Isuse
Da drugi mogu biti voljeni više nego li ja,
Isuse, podari mi milost da to želim
Da drugi mogu biti poštovani više nego li ja,
Isuse, podari mi milost da to želim
Da, po mišljenju svijeta, drugi moraju rasti, a ja da se moram smanjivati,
Isuse, podari mi milost da to želim
Da drugi u svačemu imaju prednost preda mnom,
Isuse, podari mi milost da to želim
Da drugi mogu postati svetiji nego li ja,
a ja da budem sveta koliko god mogu
Isuse, podari mi milost da to želim.

Jaganjče Božiji, koji oduzimaš grijehе svijeta,
oprosti nam, Gospodine
Jaganjče Božiji, koji oduzimaš grijehе svijeta,
usliši nas, Gospodine
Jaganjče Božiji, koji oduzimaš grijehе svijeta
smiluj nam se!

Pomolimo se!

Gospodine Isuse Kriste, koji si rekao:
pitajte i odgovoriti će vam se, tražite i naći ćete,
kucajte i otvoriti će vam se,
molimo Te
daj svojim vjernim slugama dar božanske ljubavi
da Te možemo voljeti svim svojim srcem
u svim svojim riječima i djelima i daj
da te nikada ne prestanemo slaviti.

Gospodine, daj nam neprekidno strahopoštovanje,
jednako kao i ljubav prema Tvome svetome imenu
i nikada ne prestaj voditi one koji su izgubljeni
a Tvojom ljubavlju pronađeni,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
Amen.

Majka Tereza

Ako još niste primili Isusa u svoje srce, to možete učiniti ponavljajući ovu kratku molitvu:

“Dragi Isuse, vjerujem da si ti Sin Božji i moj spasitelj.

Potrebna mi je tvoja ljubav da me očisti od mojih grijehа i nedjela.

Potrebno mi je Tvoje svjetlo da odagna moju tamu.

Potreban mi je Tvoj mir da ispuni i zadovolji moje srce.

Otvaram sada vrata svog а srca i molim Te da uđeš u moj život i udjeliš mi dar vječnog života. Amen”

PRIPRAVA ZA ISPOVIJED

VAŽNOST ISPITA SAVIJESTI

VLČ. MIJO MATOŠEVIĆ

Čovjek je ograničeno biće. Ta se ograničenost odražava posebno na moralnom planu gdje se čovjek nalazi neprestano u napetosti između dobra i zla. U dragocjenom daru slobode, u ograničenosti svoje spoznaje i u opterećenosti svoje pale ljudske naravi, čovjek često odabire ono što ga udaljava od Boga, cilja i svrhe postojanja. Bog je ljubav i zato je svako takvo odbijanje povjerenja i poslušnosti Bogu, koji jedini zna što je život i zato nam jedini može darovati pravila ispravnog života, odbacivanje istinske ljubavi. Upravo u tom je tajna grijeha. Grijeh je otpor prema objavi nevjerojatne ljubavi koju nam Bog donosi, grijeh je djelomično i privremeno odbacivanje božanskog poziva koji je čovjeku upućen. Grijeh je kada čovjek nema srce i vladanje koje bi bilo na visini njegova određenja. Grijeh je kada čovjek nema sinovsko srce u odnosu na očinsko srce Božje pa je zato i potrebno oprostjenje grijeha, povratak u zagrljaj dobrog Oca. Stoga je ljudskom rodu darovan sakrament oprostjenja kojim se svaki čovjek obnavlja u srcu da može ponovno primiti dar ljubavi koja usređuje i da se može osposobiti za ljubav kojom će slijediti svoga Učitelja i Spasitelja Isusa.

Danas je uobičajen naziv za sakrament oprostjenja sveta ispovijed. Taj je naziv novijeg datuma, ali je zakonit i sadržajan. Međutim, u tom nazivu krije se još jedna spoznaja. Ispovijed ili latinski „confessio“ riječ je koja označava priznanje i ispovijed

naše vjere, kao i priznanje i ispovijed naših grijeha u sakramentu. Nedjeljom poslije propovijedi vjernici su pozvani ispovjediti svoju vjeru, tj. recitirati i moliti svoje vjerovanje. Sigurno se ta dva značenja mogu povezati. Dok vjernik ponizno ispovijeda svoje grijehe, on u isto vrijeme ispovijeda vjeru da je Bog dobar, da ima Oca na nebesima, da je Bog veći od svih ljudskih grijeha, da rado oprašta i daje čovjeku novu priliku za obnovljeni život u milosti. Svaka je ispovijed onda i svojevrsno vjerovanje, priznanje da pored ljudske slabosti i grešnosti Bog ostaje milosrdan i blag. Onda je ispovijed sakrament nade i radosti te poziva vjernika da s pouzdanjem pristupi tom činu u kojem je Bog aktivan, Bog koji je ljubav sama. Sakrament pomirenja unosi u dubinu ljudskog bića istinski mir s Bogom, koji je izvor svakog mira i sreće.

Tijekom osobne ispovijedi svakoga pokornika važan je trenutak kada svećenik izgovori obrazac odrješenje od grijeha. To je sakramentalna formula i njome se ostvaruje sam sakrament ispovijedi. Vrijedno bi bilo pažljivo oslušivati

dok svećenik izgovara tu molitvu. Kod posljednjih riječi odrješenja: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga, svećenik čini znak križa prema pokorniku, koji križajući se odgovara riječu „Amen“ na taj dar odrješenja.

Izvor svakog dobra je Bog Otac. On je milosrdni Otac kako to lijepo i slikovito govori Isusova prisposoba o izgubljenom sinu, odnosno o milosrdnom ocu. U molitvi Crkve jasno se govori kako Bog svoju svemogućnost najviše očituje praštanjem i milosrđem. Od Oca proistječe tajna pomirenja koja se dogodila u Isusovoj smrti i uskrsnuću. Isus je prolio svoju krv za oprostjenje grijeha. To je otkupiteljska muka i smrt koja je zaslužila oprostjenje kojeg su vjernici dionici u sakramentu ispovijedi. Isus je mir što ga je predao apostolima, prvoj Crkvi, svijetu.

Duh Sveti je jasno izliven u apostole i darovan Crkvi u čudesnom događaju na dan Pedesetnice kako to opisuju Djela apostolska. Jednako tako sveti Ivan opisuje na svoj način događaj izljeva Duha Svetoga na apostole. Pritom je Isus dahnuo u njih i svečano im predao Duha Svetoga i to upravo na oprostjenje grijeha. To je čin kojim se uskrsli Gospodin objavio svojim učenicima i poslao ih u svijet da nastave to djelo praštanja, ali silom Duha Svetoga.

I danas se taj sakrament dijeli po služenju Crkve. Neki vjernici katkada razmišljaju kako oni mogu sami s Bogom u svojoj duši srediti račune, ispovjediti se izravno njemu, a ne preko svećenika. Prema Isusovom daru toga sakramenta on se dijeli samo po služenju Crkve. Bog može u svojoj neizrecivoj dobroti darovati čovjeku svoju milost i na stotinu drugih načina, ali ipak u redovitom obliku

čovjeku vjerniku daje se dar oprostjenja po Crkvi i u Crkvi. Zato će ispovjedaonica, kako god ona izgledala, uvijek pripadati prostoru crkve. I makar je tajna ono što pojedinac ispovijeda svećeniku, ipak nije tajna da svaki vjernik osjeća potrebu za oprostjenjem, tj. da je vjernik i da su svi vjernici u tome duboko solidarni.

Za ispit savjesti pojedinačnih grijeha najbolje će nam poslužiti kao uzorak psovka. Po spomenutom uzorku psovke nastojat ćemo se i o drugim grijesima ispitati i po sličnoj šablوني upoznati sebe i svoju savjest te pripravnici stati pred Boga, tj. svećenika, koji je umjesto Boga nama na raspolaganju za pripremljenu ispovijed.

Govor je izraz srca. Ako to nije, tada je govor lažan, dvoličan. Govor je istinit kad izlazi iz srca i nosi onaj sadržaj koji je u srcu. Srce je prema Svetom pismu odredište osobe.

Ispovijed uvijek ostaje u okviru obnove svega što je u čovjeku narušeno. Narušen je mir između Boga i čovjeka, kao i mir među ljudima. Evanđelje poziva Isusove učenike da ostvare svoju vjernost Božjem planu s čovjekom time da životom potvrde dvostruku zapovijed ljubavi onu prema Bogu i drugu, koja je ovoj jednaka, prema bližnjemu. Zato je nemoguće ostvariti sakrament opraštanja koji bi bio izoliran samo u odnosu prema Bogu. Zapravo je pomirenje s Bogom znakovito ostvareno u pomirenju sa zajednicom, s Crkvom. U praksi rane Crkve upravo se tako i događalo, veliki grešnici i pokornici nakon ostvarene pokore na Veliki su četvrtak pristupali biskupu koji ih je ponovno primao u zajednicu i po tom činu ulaska u zajednicu njima je osigurano i pomirenje s Bogom, tj. oprostjenje grijeha.

MOJE RAZMIŠLJANJE O ZAVJETIMA

S. MARIJA MAGDALENA ILIĆ

Riječ ima veliku snagu i veliki utjecaj. Ona te može oplemeniti ili obeshrabriti, sve ovisi s kojim naglaskom i tonom izgovaramo njezin sadržaj. Ona ima veliku moć u komunikaciji ne samo među ljudima nego osobito u komercijalizaciji, u reklamama.

Ali, riječ kao obećanje, izgubila je smisao u očima današnjeg čovjeka. Čovjek današnjice sastavlja ugovore i oporuke i ni jedan dokument ne vrijedi ako nije vlastoručno potpisan ili pečatom ovjeren od ovlaštene osobe!

Kako onda objasniti današnjem čovjeku, osobito mladom, zavjete koje polažemo Bogu preko, odnosno putem ruku naših poglavara? Kako objasniti mladom čovjeku zavjete poslušnosti, čistoće i siromaštva, ako je on navikao na slobodu od bilo kakve odgovornosti i od bilo kakve žrtve i odricanja? Ako znamo da današnji mladi ljudi ne žele biti ovisni o nekome i žele biti gospodari svoga života i izgrađivati svoj svijet bez ičijeg miješanja u njihove planove i zamisli te ako znamo da većina mladih stupa u intimne odnose prije navršene 18. g. života kako im onda približiti zavjet čistoće? Kako im približiti zavjet siromaštva ako smo ih naučili da imaju sve i da im u životu ništa ne manjka od ranog djetinjstva?

Često puta nam se zna dogoditi u životu da ne možemo dati odgovore na sva pitanja koja nam se postavljaju, ali smo na određena pitanja dužni odgovoriti ne samo riječju nego i životom. Prvi i

temeljni odgovor na sva ova pitanja jest LJUBAV jer ni jedno djelo, ako je u svojoj biti dobronamjerno, ne može se izvesti bez ljubavi, osobito ne ono djelo koje od nas zahtijeva određenu žrtvu i odricanje. Na jednom mjestu papa Ivan Pavao II. kada govori u svojem pismu odgajateljima kaže: „Uolikoj mjeri ćemo imati osjećaj za ljubav, u tolikoj mjeri ćemo imati osjećaj za žrtvu!“ No, mnogi, kada im se spomene riječ žrtva imaju negativnu percepciju te riječi. Ipak ne mora biti nužno tako.

Sve ovisi s koje se strane gleda i s koje strane nečemu pristupamo. Pa tako za mene, zavjet čistoće nije ništa drugo nego zavjet ljubavi po kojemu sam obećala pred cijelom Crkvom i mojom dominikanskom zajednicom da će Krist biti moj Zaručnik, a ja njegova vjerna službenica. Za mene je zavjet siromaštva potpuno predanje u odricanju od svega onoga što je meni bilo bitno, kako bih ispunila volju i želje Onoga koga volim, a zavjet poslušnosti nije ništa drugo nego sredstvo i poticaj koji me neprestano podsjeća na trenutak Kristove molitve u Getsemaniju koji govori: „Ali, ne moja volja nego tvoja volja neka bude.“ (Lk 22,42). Po ovim trima zavjetima izrekla sam svoj „fiat“ Bogu i dominikanskoj zajednici, vjerujući da ću s Božjom snagom i milošću, pomoću Blažene Djevice Marije i sv. Dominika ostvariti zadatak koji mi je Gospodin povjerio po karizmi našeg Reda, a to je propovijedanje Radosne vijesti u svakodnevnom životu i spasenje duša.

SNAGA BOŽJE LJUBAVI

S. MARIJA ALOJZIJA

KARMELIČANKA BSI

Što je ljubav?

O ljubavi su napisani nebrojeni traktati, pjesme i eseji. Na temu ljubavi postoje tolike knjige i izreke, znanstveni radovi i doktorati. Ljubav je pojam i simbol koji se koristi na bezbroj načina i u beskonačno mnogo svrha. Unatoč svega toga ljubav ostaje zagonetkom, nedorečena i nikad dosta izrečena, ponekad zvuči otrcano i ukalupljeno, ali uvijek pod velom tajne koja u sebi krije dubinu i novost.

Kako današnjem čovjeku govoriti o ljubavi i onome što ona u svojoj biti jest? Kako današnjem čovjeku govoriti o Božjoj ljubavi?

I ovdje ponekad riječi ostaju prazne i nedorečena smisla, a čovjek se i opet suočava s nemogućnosti da prodre u dubinu tajne zvane Ljubav. Znamo toliko mnogo o ljubavi kojom nas Bog ljubi i vodi kroz ovaj zemaljski život. Vjerujemo u Očevu ljubav objavljenu u njegovu Sinu koji se utjelovio u našu ljudsku narav i tijelo, koji je prošao zemljom svjedočeci ljubav i na kraju darovao svoj život u ljubavi prema nama da mi živimo oslobođeni i otkupljeni. Znamo i ispovijedamo tu Božju ljubav riječima, ponekad i djelima, no koliko smo uistinu svjesni te Ljubavi? Koliko dopuštamo da snaga te Ljubavi djeluje u nama, da nas preobražava u sebe samu? Koliko ta Ljubav prožima naše biće, nadahnjuje naše misli, riječi i djela? Koliko je snažna ta Ljubav u našim životima? I na kraju, koliko li uopće

istinski poznajemo tu Ljubav i njezinu snagu? Pređuboka pitanja, a da ne bi o njima razmislili.

Da bi nekoga upoznali, potrebno je susresti se s njime. To pravilo vrijedi i kod Boga. Da bi Ga upoznali, potrebno je susresti se s Njime, susresti Ga u istini svoga bića, takvi kakvi jesmo. A istina je početak ljubavi. Priznati svoju istinu znači dati Bogu dozvolu da zahvati u naš život, da ga očisti od svih laži i napravi mjesta za svoju ljubav, za sebe. Priznati svoju istinu znači priznati da smo potrebni Božje ljubavi, da sami ne možemo kroz ovaj život, ne onako kako zahtijeva dostojanstvo Božjih sinova i kćeri. A jednom kad istinska Božja ljubav zahvati ljudsko biće, čovjek spoznaje da ga snaga te ljubavi mijenja i pretvara u samu sebe. I čovjek postaje utjelovljena Ljubav: Ljubav koja je strpljiva i dobrotiva, koja se ne hvali i ne zavidi, Ljubav koja sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, Ljubav koja ne ljubi samo do smrti nego vječno.

Povijest svetaca pruža nam neizmjerljivo mnogo svjedočanstva o snazi Božje ljubavi koja mijenja iz temelja, koja nadahnjuje, koja vodi kroz tamu, preko Golgote i križa do uskrsnog jutra s onu stranu vječnosti. U susret nam dolazi Došašće, vrijeme koje nas poziva da razmatramo snagu Božje ljubavi, utjelovljenu u nejakom Dijete. Provedimo ga uranjajući u tajnu Ljubavi koja je zbog nas postala Čovjekom. Priznajmo Bogu svoju istinu i molimo Ga da se utjelovi i u našim srcima kako bi se i po nama u svijetu pokazala snaga Božje ljubavi.

DAO SI MI PRILIKU...

Dao si mi priliku,
i svojim ranjenim srcem
dotaknuo moje malo.
Dao si mi priliku,
i pružio ruku
kada je bilo potrebno,
nisi ništa pitao
samo si tješio.
I moja duša sjala je
u tvojoj milosti.
Dao si mi priliku
i sada vičem
Volim Te
Isuse!
Ne bojim se...Hvala ti za sve!

Ni noć, ni hladnoća,
ni mokra zemlja,
nisu bili teški,
jer Ti si bio tu.
Duša se ispunja milošću,
u Tvojoj blizini,
u Tvome zagrljaju.
Čuvas me, braniš me, tješiš me...
Uslišio si molbe kada nisam znala moliti.
Poniznost je postala toliko snažna
pred Tobom
pala sam nice...i bila sam sretna.
moje srce bilo je potpuno, bilo je mirno.

Tihana Krajačić

SAM

Čovječe gdje trčiš...?
Stani!
Tu sam.
Zar misliš sreću naći trčeći?
Dođi...
Čekam te,
Samo mi dođi.

Gdje si?
Kuda te noge nose?
Pogni svoju glavu ponosnu...i
vidjet ćeš!
Dođi k meni...i osjetit ćeš!
Samo mi dođi!

Tu sam, a tebe nema...
Žalostan gledam...
Oluja se u tvom životu sprema...
Utočište ti pružam, a ti ga ne
vidiš,
Već u ovisnosti svojoj...ti ljubav
tražiš.

Vjeran Matešić

SINOV KRIŽ SUSRET S TVOJIM KRIŽEM

RAZMIŠLJANJE O KRIŽU KROZ MARIJIN POGLED

MARIJA MATEŠIĆ

«Kamo da stavim suze?

Moru da ih povjerim?

U zemlju da ih sakrijem?

O suze, kamo ću s vama?»

Osluškujem kapi koje padaju na zemlju. Taj isti miris prašnjave zemlje i osjećaj nemoći obuzimaju moju dušu, ranjavaju moje tijelo mržnjom mojih ruku i nauma, tupim bolnim udarcima čekića...

Kamo da uspravim svoj pogled?

Kamo da stavim suze?

Vjetar je odista nevjeran, a zemlja je tvrda i hladna.

Krvnik podiže svoju ruku da udarcem zarobi život koji ljudskom rukom ne može biti zarobljen.

Želim kleknuti pred tvoju bol da nađem utočište svojoj boli, da nađem utočište svojim umornim očima i stopama bolnih nogu. A nalaziš li ti u meni utočište svoje?

Kamo da stavim suze?

Pogledaj me.

Pogledaj me, sine, jednim pogledom da umirim svoje srce.

Pogledaj me, sine, da u mirisu gorčine i mržnje osjetim smisao ovog teškog križa koje te nemilosrdno pritišće.

Pogledaj me onako milo, onako blago i dobrohotno, kao malo dijete, tražeći moje naručje nakon svakog pada.

Pružam ti dlanove, dok mi misli kao stražari drže dušu zarobljenu...

Osjećaš li?

Oh, kamo da stavim suze?

Kome da ih darujem?

Kome, ako ne tebi?

Prepoznajem tvoj pogled, sjenu koja me zakljanjala. Smisao tvog križnog puta sada je svrgnuta čistoćom bjeline tvoje svetosti.

U zagrljaj svoj primi me, svojim pogledom takni moje biće, svojim ga poljupcem posveti. Sada budi onaj koji briže suze s lica drugoga i onaj koji pušta da suze prekriju njegove obraze.

Sada budi onaj koji umire i sada budi onaj koji živi.

Tvoja sam majka...ljubim te...

Marijo, koja si izabrana kao oruđe u Božjim rukama, postala si blago naručje spasenja za sve nas. Tvoje „DA“ pokazalo je spremnost da se otvoriš Duhu Svetom i tako postaneš njegovo svetište, „plodna zemlja“ otvorena poticajima milosti.

Podno križa, kontura tvoje poslušnosti pronalazi svoj smisao. U tom zastrašujućem otajstvu, otkupiteljskoj smrti svoga sina, ostaje trajno prisutna.

Bez grijeha začeta, puna pouzdanja u dobrotu Božju, sačuvala si čvrstu nadu i iskrenu ljubav. Bog u tvojem predanju postao je tako Bog malenih, Bog poniženih, poniznih i siromašnih...

Vodi me majko k blagom pogledu svoga sina.

Ti, koja si živjela od živog osjećaja Božjeg obećanja, budi mi uzor da prihvatim konope Božje milosti koje si ti u poslušnosti prihvatila.

Da kleknem u tvojoj prisutnosti pred kalež spasenja.

Da, ti Marijo, budi moj korak k Isusu i snaga molitve u padovima.

Ti si radost otkupljenih i Crkva siromašnih duhom. Ti si uistinu oličenje Božjeg kraljevstva koje dolazi....

Večeras, prilazim k Tebi Gospodine, kao što je tvoja majka uvijek bila trajno prisutna u tvojoj blizini. Nahranjen tvojim otajstvom spuštam svoj pogled u molitvi i uzdižem ga u zahvali, dolazim ti umoran i opterećen, ali Ti to već i sam znaš...dolazim u poniznosti, žarko želeći da u Tvojoj prisutnosti nestane svaka moja rastresenost.

Uistinu, poničeš me svega i poznaješ...

Gledajući Tebe, odmaram dušu svoju...

CITATI MISLI IZ PSALAMA

POUČNE RIJEČI SVETOGA PISMA

PRIPREMIO:

VJERAN MATEŠIĆ

Budi vjeran...

Nauči me razumu i znanju, jer u zapovjedi tvoje vjerujem (Ps 119, 65)

Budi ustrajan...

Pa nek se sastaju knezovi i proti meni govore, tvoj sluga razmišlja o pravilima tvojim (Ps 119, 23)

Budi svjetlo...

Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi (Ps 119, 105)

Budi nada...

Jer tvoja su svjedočanstva uživanje moje, tvoja su pravila moji savjetnici (Ps 119, 24)

Budi radost...

Odvrti oči moje da ne vide ništavnost, život mi čuvaj na putu svojemu! (Ps 119, 37)

Budi istina...

Put istine ja sam odabrao, pred oči sam stavio odluke tvoje. (Ps 119, 30)

Budi milosrdan...

Svim srcem svoji tebe tražim; ne daj da zastranim od zapovijedi tvojih (Ps 119, 10)

Budi utvrda...

Pouči me da se tvoga držim Zakona, i

čuvat ću ga svim srcem (Ps 119, 34)

Budi ponizan...

Dobro mi je što sam ponižen da bih tvoja naučio pravila (Ps 119, 71)

Budi ljubav...

Nek mi srce savršeno bude u tvojim pravilima, da ne budem postiden (Ps 119, 80)

Budi poslušan...

Nek dođe na me milosrđe tvoje da poživim, jer zakon tvoj moja je naslada (Ps 119, 77)

Budi razborit...

Razmišljat ću o naredbama tvojim i putove ću tvoje razmatrat. (Ps 119, 15)

Budi...ČOVJEK!!!

KVIZ

HRVATSKI SVENCI I BLAŽENICI

KVIZ PRIPREMO:
NIKOLA TOMEČAK

Ovo je mali kviz za vas da obnovite znanje ili naučite nešto novo o hrvatskim svecima i blaženicima.

- Gdje se rodio Sveti Marko Križevčanin?*
 - U Stupniku
 - U Grazu
 - U autu
 - U Križevcima
- Tko je Nikola Tavelić?*
 - Naš župnik
 - Blaženik
 - Susjed
 - Svetac
- Koji svetac je najpoznatiji „ispovjednik“?*
 - Mijo Matošević
 - Marko Križevčanin
 - Leopold Bogdan Mandić
 - Anđeo Gabrijel
- Mornar, augustinac, pustinjak... tko je to?*
 - Sveti Nikola
 - Blaženi Alojzije Stepinac
 - Blaženi Gracija Kotorski
 - Sveti Duje
- Tko je prvi hrvatski svetac?*
 - Djed Božićnjak
 - Sveti Franjo
 - Sveta Barbara
 - Nikola Tavelić
- Gdje je papa Ivan Pavao II proglasio Alojzija Stepinca blaženim?*
 - U Mariji Bistrici
 - U Rimu
 - U Splitu
 - U Puli
- Tko je prvi hrvatski blaženik?*
 - Leopold Mandić
 - August Kažotić
 - Ivan Nepomuk
 - Dragutin Komorčec
- Jedini nezaređeni hrvatski blaženik je?*
 - Franjo Kuharić
 - Ivan Merz
 - Benedikt XVI
 - Anđelko Klobučar
- Koja je hrvatska blaženica po imenu Marija?*
 - Matešić
 - Magdalena
 - Petković
 - Carin
- Koliko je trenutno hrvatskih svetaca?*
 - Puno
 - 7
 - 13
 - 3
- Koliko je trenutno hrvatskih blaženika?*
 - 40
 - 6
 - 2
 - Opet puno

12. Tko je sve od hrvatskih blaženika bio u dominikanskom redu?

- a) Alojzije i Leopold
- b) Augustin i Ozana
- c) Marija i Gracija
- d) Ivan i Marko

13. Trenutno jedini franjevac, hrvatski svetac je?

- a) Franjo Ksaverski
- b) Augustin Kažotić
- c) Nikola Tavelić
- d) Benedikt

14. Koliko je godina imao blaženi Ivan Merz kada je umro?

- a) 12
- b) 32
- c) 50
- d) 123

15. Tko je osnovao Družbu kćeri Milosrđa?

- a) Marija Petković
- b) Anastazija Ozana Kotorska
- c) Milosrdna kćer
- d) Ozana Kotorski

16. Od kojeg su blaženika Josip i Barbara bili roditelji?

- a) Od Mihaela
- b) Od Marka Križevčanina
- c) Od Tavelića
- d) Od Alojzija Stepinca

17. Što je, za života, bio blaženi Augustin Kažotić?

- a) Zagrebački biskup
- b) Član Hrvatskog sabora
- c) Teološki pisac
- d) Teološki propovjednik

18. Kojeg sveca su ubili zato što je odbio postati kalvin?

- a) Isusa Krista

- b) Ivana Merza
- c) Alojzija Stepinca
- d) Marka Križevčanina

19. Gdje je započeo postupak za proglašenje blaženom Ozane Kotorske?

- a) U Zagrebu
- b) U Vatikanu
- c) U Kotoru
- d) U Lučkom

20. Kako je ime bivše zaručnice blaženog Alojzija Stepinca?

- a) Marija
- b) Slađana
- c) Tihana
- d) Ana

REZULTATI

Od 18 do 20 bodova

Netko je dobro upoznat s ovom temom ili jednostavno voli varati...

Od 13 do 17 bodova

Vi ste poprilično upoznati s hrvatskim svecima i blaženicima, nastavite i dalje.

Od 8 do 12 bodova

Dobri ste, ali ipak se treba malo više potruditi upoznati „naše“.

Do 7 boda

A joj...

1. d, 2. d, 3. c, 4. c, 5. d, 6. a, 7. b, 8. b, 9. c, 10. d, 11. b, 12. b, 13. c, 14. b, 15. a, 16. d, 17. sve od navedenog ;), 18. d, 19. c, 20. a.

Odgovori:

VICEVI

Nekom zgodom reče velečasni: “Ako Crkva nema hrabrosti iznjeti svoje ideje, to nije zato što bi joj nedostajalo hrabrosti, već ideja.”

Neki se mladi monah posavjetovao s duhovnikom: “Oče, već sam godinu dana u pustinji i u tom razdoblju šest ili sedam puta su navalili skakavci. To je prava muka, ima ih svugdje, čak i u hrani. Kako se ti braniš od njih?” “Ja živim već četrdeset godina u pustinji. Isprva, kad bih opazio skakavca u jelu, sve bih bacio. Zatim sam počeo vaditi skakavca iz tanjura, a ostalo bih pojeo. Potom sam jeo i skakavce. Sada kad vidim da se neki skakavac izvlači iz tanjura, ja ga opet ubacim.”

Drugi se netko potuži svom duhovniku: “Oče, žalostan sam. U ovom mi samostanu nitko ne poklanja ni najmanju pažnju.”

“Oprosti, brate, mislio sam na nešto drugo, što si ono rekao...?”

U jednom samostanu živio brat koji je jako volio mačka. Redovito ga je vodio u kuhinju i obilato ga častio. Jednom se kuhar potužio poglavaru kako ne priliči da mačak pun buha šeće među hranom. U zgodnoj prilici poglavar upozori brata da mačak ne može biti u kuhinji radi buha. Na to se brat okrene i pozove mačka: „Hajdemo, maco, ovdje ima buha“.

Otac Makarije imao je vjernog psa. Jednom mu se potužio neki seljak: “Oče, tvoj mi je pas pojeo kokoš.” “Dobro da si mi rekao, večeras neće dobiti ništa.”

Iz knjige:

DUHOVNOST DUHOVNIH,
MONAH DOROTEJ

ŽUPNE STATISTIKE

Vjenčanih - 54 par;

Krštenih – 117;

Umrlih – 93;

Prvopričesnici – 138;

Potvrđenici - 130.

NEPOZNATO O POZNATOME!

- Jeste li znali da je župnik zasadio koprive oko župskog ureda kako grom ne bi ponovno udario? :-)

- Jeste li znali da je izrađena nova slika za kapelu sv. Benedikta?

- Jeste li znali da je u Hrvatskoj posvećen prvi kip Blažene Majke Terezija BSI koji su dale izraditi časne sestre iz HL-a?

ŽUPNE OBAVIJESTI

Od sada sve župne obavijesti, kao i sve zanimljivosti i aktivnosti naših župljana možete pronaći na web stranici župe:

www.nepomuk.hr

SVETE MISE:

Župna crkva u Lučkom:

- svete mise nedjeljom i blagdanom: 7:30, 9:15, 10:45, te u 18:00 sati, a radnim danom u 17:30 sati (zimsko računanje vremena).

Samostan sestara karmeličanki BSI- Hrvatski Leskovac:

- sveta misa nedjeljom 9 sati, a radnim danom u 7 sati.

Kapela sv. Mihaela - Ježdovac:

-sveta misa je svakog četvrtka u 18:30 sati, te svake druge i četvrte nedjelje u mjesecu u 17 sati.

Kapela sv. Benedikta - Donji Stupnik:

- sveta misa je svakog utorka u 18:30 sati, te svake prve i treće nedjelje u mjesecu u 17 sati

RADNO VRIJEME ŽUPNOG

UREDA:

Župni ured radi ponedjeljkom, srijedom i petkom od 8:00 do 9:00 sati, a poslije podne u iste dane od 18:00 do 19:00 sati. Subotom župni ured radi samo od 8:00 do 9:00 sati.

CENAKULUM:

Molitveni susret je svake srijede od 18:00 do 19:00 sati.

ŽUPNI CARITAS:

Radi srijedom.

Prije podne od 9:00-10:00 sati, a popodne od 16:30 - 17:30 sati.

ZAJEDNICA MLADIH "ZRNO NADE"

Druženje i vjeronak utorkom u 20:15 u samostanu sestara karmeličanki BSI, sastanci nedjeljom poslije večernje svete mise.

ŽUPSKI ZBOROVI:

Probe za naše zborove su prema sljedećem rasporedu:

- Dječji zbor "Anđeli sv. Ivana" subotom u 10h;
- Zbor mladih „Allegro“ ponedjeljkom i petkom od 20:30-22:00;
- Župni zbor ponedjeljkom i srijedom od 19:00 do 20:00 sati;
- Zbor HKZ „MI“ tambrica četvrtkom u 21:00 sati;
- mali tamburaši utorkom i petkom u 20:15;
- mješoviti zbor srijedom u 20:15;
- mali dječji zbor iz Hrv. Leskovca petkom u 19 sati;
- bend "Mladi iz Hrv. Leskovca" subotom u 19:00 sati;
- Zbor sv. Mihaela u Ježdovcu četvrtkom nakon sv. mise.

ZAHVALE:

Posebna zahvala tvrtci Kerschoffset d.o.o., Poduzeće za grafičku djelatnost i nakladništvo; koja pomaže kako bi Brazda ugledala svjetlo dana.

KERSCHOFFSET

Zahvala svim onima koji su župnom listu pomogli bilo svojim radom, savjetima ili novčanom pomoći.

Raspored blagoslova obitelji

DATUM:	ULICA:
PETAK 26. XII. 2008.:	Leskovečki brijeg, Kostanjevička, Stajnička, Krasnička; Lučko i Starča
SUBOTA 27. XII. 2008.:	Podokička, Molbička, Mladinska, Skradinska, Stara cesta; Puškarićeva i Lučki odvojak kod Puškarićeve ul.
NEDJELJA 28. XII. 2008.:	Bedekova od broja 1 do pruge, ul. 15. travnja 1944., Mejna; Rožmanka i Gaj
PONEDJELJAK 29. XII. 2008.:	Pilinka, Pavlovička, Krška, Ribarska; Hrastovička, Hrvatskoselska
UTORAK 30. XII. 2008.:	Ciglarska, Prečna, Pružna, Novi put; Unčanska, Vrbice, V Vrbice, Borovik, Vrbice I i II
SRIJEDA 31. XII. 2008.:	Biljanska, Tvornička, Graševačka, Nedeljska, Gajić, Zelena; Predanić, Lučki odvojak, Vrbice III, Lasinjska, Parkanj – Kanalska, Karlovačka, Poljski put, Bedekova, Ventilatorska, Zgrabljiceva
PETAK 2. I. 2009.:	Bedekova od pruge do kraja, Povrtlarska; Bugarova, Hojnikova, Delićeva i Ivičeki – Dolenica, Prkanj, Studeni I i II
SUBOTA 3. I. 2009.:	Markulinka, Uska, Jezeranska, Povrtnica, Potočna, Ivančica; Ježdovečka
NEDJELJA 4. I. 2009.:	Zastavnice, Travarski odvojak; Kušnjačići, Ježdovečki odvojak, Biškupići, Vukasi – Keseri
PONEDJELJAK 5. I. 2009.:	Travarsko, Kalinovo, Demerje od broja 1 do 20; Mikulini, Racka, Vojkovička – Žužići, Žužići I i II odvojak
UTORAK 6. I. 2009.:	Demerje od boja 21 do 80; Božići, Božići I i II odvojak, Topolska – Drobilina, Drobilina I i II odvojak, Gospodarska
SRIJEDA 7. I. 2009.:	Demerje od broja 81 do 125; Donjostupnička, Štefanjska, Japjeci, Katričeki, Katrići
ČETVRTAK 8. I. 2009.:	Demerje ostatak; Jugova, Majdačka, Vernička, Lopuhi, Kovačićko, Kobasi
PETAK 9. I. 2009.:	Ulica sv. Benedikta od kapele sv. Benedikta, odvojak sv. Benedikta, Runtasi, Medcestami – Pavlovička, D. Novaka, Selište, Voćarska, Trgovenska, Horvatinci
SUBOTA 10. I. 2009.:	Gornjostupnička, Gornjostupnički odvojak, Gradek, Prudice, Domovićeva, Domovićevo brijeg
NEDJELJA 11. I. 2009.:	Gorenska, Trdakova, Kratka – Žitarka, Lipovac, Botinka
PONEDJELJAK 12. I. 2009.:	Stupničkoobreška, Dvorski put, Horvatska, Marovići, Farkači, Micani, Rubna, Stupničkoobreški odvojak, Zavrti

Ususret Kristu

U ponovnom iščekivanju Krista
svakodnevno susrećemo čovjeka
u kojem ne vidimo Tebe Bože
jer mislimo bježimo
od susretanja Tvoga Sina u njemu.

Ovoga Božića siđi Gospodine
među nas koji smo udaljeni
da osjetimo Ljubav
i podarimo je jedni drugima.

Milan Desnica